

A hit alapjainak magyarázata

[magyar – Hungarian – مجري]

Sheikh Mohamed bin Száleh Al-Uthaimín

Fordította:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)
& Julia Gabriel**

Ellenőrizte: Gharabli Gabriella

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ شرح أصول الإيمان ﴾

« باللغة المجرية »

محمد بن صالح العثيمين

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& جوليا جبريل

مراجعة: جبريلا غرابلي

2015 - 1436

IslamHouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

A hit alapjainak magyarázata

Tartalom

Bevezetés

Az iszlám dín

Arkán-ul-Iszlám (az iszlám pillérei)

Az iszlám hit alapjai

Hit Allah-ban

A hit Allah-ban négy témát foglal magába:

Először: Hit Allah létezésében

Másodszer: Hit Allah Rubúbíjjájában

Harmadszer: Hit Allah Ulúhíjjájában

Negyedszer: Hit Allah Neveiben és Szifát-jában
(Tulajdonságaiban)

Két szekta amely eltévelyedet ebben a kérdésben:

Al-Mu'atilah

Al-Mushabbahah

Hit az angyalokban

Az angyalokban való hit négy témát foglal magába:

Először: A hit létezésükben

Másodszer: Hit azokban, akiknek a neve ismert számunkra

Harmadszer: Hit abban, amit tudunk tulajdonságaikról

Negyedszer: Hit a számunkra ismert tetteikben

Az angyalokban való hit haszna:

Először: Megismerjük Allah Nagyságát, Hatalmát és Fennhatóságát

Másodszor: Hálát adunk Allah-nak Ádám gyermekei iránti gondoskodásáról

Harmadszor: Szeretetet az angyalok iránt, amit tetsznek Allah szolgálatában.

Hit a Kutub-ban (Könyvekben)

A könyvekben való hit négy témát foglal magába:

Először: Hit abban, hogy a kinyilatkoztatott könyvek Allah-tól származnak

Másodszor: Hit azokban a könyvekben, amelyeknek ismerjük a címét

Harmadszor: Tanúsítani a bennük lévő eredeti információt

Negyedszer: Betartani azokat a parancsolatokat, amelyek nem lettek felülírva, és elfogadni őket.

A Könyvekben való hit haszna:

Először: Megismerni Allah Gondoskodását a teremtményei iránt, hogy minden néphez küldött könyvet

Másodszor: Felismerni Allah Bölcsességét Sar´ájában (törvényében)

Harmadszor: Hálásnak lenni Allah iránt, hogy leküldte kinyilatkoztatott Könyveit.

Hit Ar-Ruszul-ban (a Küldöttekben)

A Küldöttekben való hit négy témát foglal magába:

Először: Hit abban, hogy Üzenetük igaz, és Allah-tól származik.

Másodszor: Hit azokban, akiknek a nevét ismerjük

Harmadszor: Hit abban, ami hitelesen ismert az üzenetükből

Negyedszer: Betartani annak a Küldöttnek Sariá-ját, aki hozzánk küldetett közülük, és ő Mohamed (szallAllahu alaihi wa szallam)

A Küldöttekben való hit haszna:

Először: Megismerni Allah Könyörületét és Gondoskodását teremtményei iránt, amellyel Küldötteket küldött, hogy vezesse őket

Másodszor: Hálát adni Allah-nak ezért a hatalmas kegyét

Harmadik: Szeretni, magasztalni és dicsérni a Küldötteket hozzájuk illő módon.

Hit az Utolsó Napban

Az Utolsó Napban való hit három témát foglal magába:

Először: Hit a Feltámadásban

Másodszor: Hit Jutalmazásban és az Elszámolásban

Harmadszor: Hit Al-Dzsannahban (Paradicsomban) és An-Nárban (Pokolban)

A Túlvilágban való hit része az abban való hit, hogy mi történik a halál után, mint:

Fitnatul-Qabr (A sírban való kíntás)

A sír kíntása és öröme

Az Utolsó Napban való hit haszna:

Elsőször: Felébred a vágy az engedelmes cselekedetekre

Másodszor: Feltámad a félelem az engedetlen cselekedetek megtételétől és elfogadásától

Harmadszor: Szembesíti a hívőt, hogy az evilági dolgok végesek.

Hit Al-Qadar-ban

A qadarban való hit négy témát foglal magába:

Először: Hit abban, hogy Allah tud mindent az egész világon részletesen, hogy mi történt a múltban és mi történik most és a jövőben és örökké

Másodszor: Hit abban, hogy Allah megírta mindent a Tudásával a Lauh-ul-Mahfúdh-ban

Harmadszor: Hit abban, hogy egy teremtett lény sem jön létre, csak Allah akaratával.

Negyedszer: A hit abban, hogy minden lény Allah teremtménye

A Qadarban való hit haszna:

Először: Allah-ra hagyatkozni az eszközök használatával, nem magukra az eszközökre hagyatkozni

Másodszor: Az ember megmenekül a túlzott önelégültségtől céljai elérésével kapcsolatban

Harmadszor: Béke és nyugalom azzal kapcsolatban, hogy az történik az emberrel, amit Allah elrendelt.

Két szekta tévelyedett el Al-Qadar-ral kapcsolatban:

Al-Dzsabrijjah

Al-Qadarijjah

Az iszlám 'aqidah ahdáf-ja (céljai)

Először: Megalapozza Allah egyedüli imádatát és a tiszta szándékot

Másodszor: Megszabadítja az elmét és a gondolkodást az irracionalitás és a káosz veszteségeitől

Harmadszor: Megalapozza a lelki békét és az értelmes gondolkodást

Negyedszer: Megvédi a szándékot és a tetteket az eltévelyedéstől

Ötödször: A dolgokat komolyan és határozottan kezeli

Hatodszor: Megalapoz egy erős Ummát, ami bármilyen árat megfizet dín-je megerősítése érdekében

Hetedszer: Boldogság ebben az életben és a Túlvilágon.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bevezetés

Minden hála Allah-é, Őt dicsérjük, Tőle kérünk segítséget és megbocsátást; neki bánjuk meg bűneinket és Allah-nál keresünk menedéket saját magunk rosszja és a rossz tetteink elől. Akit Allah vezet, azt senki nem viheti tévútra, és akit Allah tévútra vitt, azt senki nem vezetheti. Tanúsítom, hogy nincs más jogosan imádható istenség, csak Allah egyedül, Akinek nincs társa. Tanúsítom azt is, hogy Mohamed (szallAllahu alaihi wa szallam¹) Allah igaz szolgája és Küldötte; Allah adja békéjét és Áldásait Mohamedre, jó és tiszta családjára, és nemes társaira, akik követik az útját.

¹*SzallAllahu alaihi wa szallam*: Allah Szalláh-ja és Szállám-ja Prófétájára, Mohamedre. Allah Szalláh-ja Mohamed Prófétára az Ő áldása az angyaloknak, akik közel vannak a Magasságos Allah-hoz (de alatta vannak), aki felment az 'Ars-ra (trónra), ami a hét ég felett van. Az angyalok is áldják őt (szallAllahu alaihi wa szallam). Allah Szallam-ja a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) védelme a hibáktól és minden rossztól. Amikor egy muszlim azt mondja: szallAllahu alaihi wa szallam, akkor Allah-hoz fohászkodik, hogy adja áldását és békéjét Mohamed Prófétának. Lásd Ibn-il-Qajjim, *Dzsalá'ul Afhám Fí Fadhlisz-Szaláti-wa-Szallam 'ala Muhammadin Khairil 'Anám*, 128. old. Dár Ibn Kathír kiadó, Damaszkusz és Maktabat Dát At-Turáth, Al-Madínah, 1408 AH/1988.

A **Tauhíd**¹ ismerete a legnemesebb és legszükségesebb tudás, mert ez jelenti a tudást Allah-ról, Neveiről és Tulajdonságairól, és jogairól az emberektől. Ez a tudás kulcsa Allah útjához, és a törvényeinek alapja. Ezért van az, hogy minden Küldött a *Tauhíd*-ra hívta az embereket. Allah (Ta'ala²) azt mondja:

„Nem bíztunk meg előtted (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam) egyetlen Küldöttet sem feladattal csak úgy, hogy sugalltunk neki: «Nincs más isten csak Én (lá iláha illá Ana)! Engem szolgáljatok hát!» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:25]»³

Allah tanúskodik *Wahdaniyyah*-járól: Ő az egyetlen igaz Isten, aki megérdemli az imádatot egyedül, nincs Vele egyenlő, Nevei és Tulajdonságai egyediek. Az angyalok és a tudással rendelkező emberek szintén tanúsítják a *Wahdaniyyah*-t:

„Allah tanúsítja, hogy lá iláha illá Huwa (nincs más isten csak Ő)! És az angyalok is (tanúskodnak erről) és a tudás birtokosai is. Az Igazságosság talaján állva. Lá iláha

¹**Tauhíd** azt jelenti: fenntartani az abban való hitet, hogy Allah az egyetlen igaz Isten, aki méltó az imádatra, és hogy Ő az egyetlen *Rabb*-ja mindennek, és hogy Ő Egyetlen Isteni Neveiben, Tulajdonságaiban és a Tetteiben.

² Ta'ala: Magasztalt Ő. Magasztalt *Dhát*-ja (Személye) és Tulajdonságai.

³Az áják (versek) a Kegyes Korán, Fahd Király nevét viselő alapítvány, magyar nyelvű fordításából származnak

illá Huwa (Nincs más isten csak Ő)! Ő a Hatalmas és a Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:18]

A *Tauhíd* elismert rangja miatt kötelező minden muszlimnak, hogy megfelelő fontosságot tulajdonítson ennek a kérdésnek tanulás, megértés, oktatás és meggyőződés terén, hogy megalapozza *dín*-jét¹ szilárd alapokra, bizalommal és alávetéssel, ami abban az áldásban részesíti, hogy osztozik gyümölcseiben és eredményeiben.

Az iszlám *dín*

Az iszlám a *dín* amelyet Allah Mohamednek (szallallahu alaihi wa szallam) küldött le; Allah ezt tette a végső vallássá és tökéletesítette a teremtményei számára; teljessé tette Kegyeit számukra, és ezt tette *dín*-jükké. Egy más vallás sem lesz elfogadva senkitől, csak az iszlám *dín*. Allah Ta'ala azt mondja:

„Mohamed egyetlen férfinak sem apja közületek. Ő Allah Küldötte, a Próféták Pecsétje (*hātamu-n-nabiyyīna*). Allah bizony minden dolognak Tudója.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:40]

¹**Dín:** több mindent magába foglaló kifejezés, mint a nyugati „vallás” fogalma. Az élet minden aspektusa Allah kinyilatkoztatását hordozza. Ezért a *dín* az egész élet minden szakaszát és egész rendszerét lefedi.

Azt is mondja:

„[...]A mai napon¹ teljessé tettem a számotokra a vallásokat és kiteljesíttem rátok az én kegyelmemet. És az Iszlámot rendeltem nektek vallásul.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:3]

„Bizony a vallás Allah-nál az Iszlám![...]”² [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:19]

„Aki az Iszlám helyett más vallás után vágyakozik, az attól nem fogadtatik el. És az a Túlvilágon bizony a kárvallottak közé fog tartozni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:85]

Allah Ta‘ala megparancsolta hogy az emberiségnek Neki vesse alá magát az iszlámban. Azt mondta Küldöttéhez szólva:

„Mondd (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam): «Ó, emberek! Én bizony Allah Küldötte vagyok hozzátok, mindenkinek közöletek, Allah-é, Akié az eget és a föld birodalma. Nincs más isten csak Ő! Ő kelt életre és Ő küld a halálba. Higgyetek Allah-ban és a Küldöttében, az írástudatlan Prófétában – ő hisz Allah-ban és az Ő

¹Ez az ája (vers) a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) *Hadzsatul Wadaa*’-ján (Búcsúzarándoklatán) alatt lett leküldve *‘Arafah* napján, amely péntekre esett.

²Ami azt jelenti hogy ez az egyetlen dín, amelyet Allah el fog fogadni szolgáitól. Lásd: Ibn Kathír *Tefsziirjét* a fenti ájáról

Szavaiban¹ – és kövessétek őt! Talán az igaz útra vezéreltettek.» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:158]

A *Szahíh Muszlim*-ban² közlik Abu Hureirára (radhi Allahu anhu³) hivatkozva, hogy Allah Küldötte (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta:

„Esküszöm (Allah-ra), Akinek Kezében van Mohamed lelke, hogy nincs senki a zsidók vagy a keresztények közül (a korábbi népekből), aki hall rólam és úgy hal meg, hogy nem hisz az Üzenetben, amivel küldettem (Tauhíd), hogy ne legyen a (Pokol) Tűz lakói közül.”⁴

A hit Mohamed Prófétában (szallAllahu alaihi wa szallam) teljes elfogadása és alávetése annak amit ő hozott,

¹Allah Szavát tartalmazza mindegyik Üzenet, amelyet leküldött a Prófétáinak: A Korán, a Tóra, az Evangélium, az-Zabúr (a Zsoltárok) (az eredeti formájukban). Szintén Allah Szava a „Kunn” (Legyen) – és lett, pl. Jézus, Mária fia (alaihum-szalám). Lásd M. M. Khan és M. T. Al-Hiláli, *A Kegyes Korán jelentésének értelmezése*, 7. Szúra, 158. ájáh

²Ez egy hiteles *hadíth* - gyűjtemény, amelyet Abu-l-Haszan Muszlim ibn Al-Hadzsadz ibn Muszlim Al-Quraisi An-Naiszaburi (202 (vagy 206)- 261 AH / 817 (vagy 821) – 875 Kr.u), vagy röviden Muszlim imám állított össze.

³RadhiAllahu anhu (anha, anhumá vagy anhum), Allah legyen vele (velük) elégedett.

⁴*Szahíh Muszlim*, V. 1., 284. hadíth.

nem csak szimpla tanúsítása, hogy az az igazság. Ezért Abu Tálib (a Próféta, szallAllahu alahi wa szallam, nagybátyja) nem lett hívő a Küldöttben (szallAllahu alaihi wa szallam) annak ellenére, hogy tanúsította, hogy amit a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) hozott, az a legjobb vallás.

Az iszlám dín magába foglalja mindazt a jót, amelyet a korábbi vallások tartalmaztak; azonban abban különbözik a többi vallástól, hogy minden időben, helyen és nemzet által gyakorolható, fenntartható. Allah (Ta'ala) így szólítja meg Küldöttét (szallAllahu alaihi wa szallam):

„És kinyilatkoztattuk neked (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam) a Könyvet az Igazsággal, igazolandó, azt, ami már előtte is volt a Könyvből, felügyelőként felette.[...]”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:48]

A *dín* alkalmassága azt jelenti, hogy az iszlámhoz való ragaszkodás nem áll ellentétben az *Ummah* (a muszlimok közössége) jólétével semmilyen helyen vagy időben. Ellenkezőleg, éppen ez vezet a jobbításához. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a *dín* minden hely és idő alá van rendelve, ahogyan néhányan szeretnék.

Az iszlám dín az igazság dín-je, és aki valóban elfogadja, annak Allah biztosítja a győzelmet és előbbre helyezi azoknál, akik nem teszik ezt. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Ő az, Aki elküldte az Ő Küldöttét (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam) az igaz Vezetéssel és az Igaz Vallással, hogy azt minden más vallással szemben győztessé tegye. Még ha ez nem is tetszik a társítóknak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 61:9]

„Megígérte Allah azoknak, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, hogy utódokká teszi őket a földön. Ahogyan utódokká tette azokat, akik előttük éltek. És (azt is megígérte), hogy szilárddá teszi nekik vallásukat, amelyet (az Iszlámot) Neki tetszően rendelt el a számukra. (Megígérte azt is,) hogy őket a félelem után a biztonság állapotába helyezi át. (Feltéve, ha a hívők) Engem szolgálnak és nem társítanak Mellém semmit. Ám az, aki ezután is hitetlen, ők a bűnösök.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:55]

Az iszlám dín *‘aqídá*-ból (hitelvekből) és *saríá*-ból (törvényekből) áll, és mindkettőben tökéletes. Az iszlám tanítja:

1. A *Tauhíd*-ot és megtiltja a *sirk*-et (társak állítását Allah mellé).
2. A becsületességet, és megtiltja a hazugságot.
3. Az igazságosságot¹ és megtiltja az elnyomást.
4. A megbízhatóságot és megtiltja a hűtlenséget.
5. Az odaadást és megtiltja az árulást.
6. A jó kapcsolatot és a figyelmességet a szülőkkel és megtiltja a tiszteletlenséget velük szemben.

¹Az igazságosság a hasonló dolgok közötti egyenlőség megalapozása és a különböző dolgok közti különbségtétel. Az igazság nem abszolút egyenlőség, ahogy néhány ember gondolja, amikor azt mondják: „Az iszlám dín az egyenlőség dínje”. A különböző dolgok közti egyenlőség igazságtalanság, amelyet nem támogat az iszlám, és az, aki ezt teszi, nem dicséretre méltó. – Seikh Mohamed bin Száleh Al-Uthaimín lábjegyzete.

7. A kapcsolattartást a rokonokkal és megtiltja a kapcsolatok megszakítását velük.

8. A jó kapcsolatot a szomszédokkal, és megtiltja a szomszédokkal való rossz bánásmódot.

Általában véve az iszlám minden nemes erkölcsre valló cselekedetet megparancsol és minden rossz és megvetendő dolgot megtilt; megparancsolja a jót és megtiltja a rosszat. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Allah megparancsolja nektek az igazságosságot és a kegyes cselekvést¹, és az adakozást a rokonokkal kapcsolatban². És eltilt a fertelmes dolgoktól³, a kifogásolttól⁴, az erőszaktól. Int benneteket, talán okultok”⁵ [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:90]

¹*Al-Ihszán*: Ebben az ájában ez azt jelenti, hogy az ember türelmes, állhatatos Allah iránti kötelességei elvégzésében, Allah-ért egyedül, a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) Szunná-jával összhangban, tökéletes módon.

²A rokonsági fokok: Először a szülők, majd a gyerekek, majd a testvérek, majd az apai nagybácsik és nagynénik, majd az anyai nagybácsik és nagynénik, majd a többi rokon.

³*Al-Fahsá*: minden rossz tett, mint pl. illegális szexuális kapcsolat, a szülőkkel szembeni engedetlenség, hazugság, lopás, stb.

⁴*Al-Munkar*: mindaz, amit tilt az iszlám törvénykezés: többistenhit, hitetlenség és mindenfajta rossz tett, stb.

⁵*Al-Baghí*: mindenfajta elnyomás.

Arkán-ul-islám (az iszlám pillérei)

Az *Arkán-ul-islám* az az alap, amelyre maga az iszlám épül; ötöt említ Ibn Umar (radhiAllahu anhu), amelyben a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta:

„Az iszlám öt dologra épül: *Tauhíd* [egy másik változat szerint: *sahada* (tanúságtétel), hogy *Lá iláha illaLlah* (nincs más jogosan imádható isten, csak Allah) és Mohamed Allah szolgálja és Küldötte], ima, Zakah fizetése, Ramadan havi böjt és Zarándoklat (Mekkába). Valaki azt mondta (a közlőnek): «(melyik előzi meg a másikat), Zarándoklat, vagy a Ramadan havi böjt?» Erre (a narrátor) így felelt: «Nem (nem a Zarándoklat az első), hanem a Ramadan havi böjt előzi meg a Zarándoklatot, így hallottam Allah Küldöttétől.»¹

ELSŐ: A *Sahada*

Lá iláha illaLlah, Mohamed raszúl Allah

Az a határozott hit, amelyet az ember kifejez nyelvével, mintha saját szemeivel látná erős meggyőződésének bizonyítékát. A *Sahada* egyetlen pillér, míg a kijelentés sokrétű, a következő okok miatt:

¹Közmegegyezéshadíth, a szöveg a *Szahíh Muszlim*-ból származik.

□ A Küldött (szallAllahu alaihi wa szallam) Allah (Ta'ala) üzenetének hordozója. Tehát azt tanúsítani, hogy ő (szallAllahu alaihi wa szallam) Allah igaz szolgája és az iszlám üzenetének hordozója, a *sahada* integrált része.

□ A két tanúságtétel, a *Lá iláha illaLlah* és a *Mohamed raszúl Allah* a tettek helyességének és elfogadottságának feltételei, mivel mindkettő, a tettek érvényessége és az elfogadottságuk nem elérhető *Al-Ikhlász* (őszinte odaadás és szándék csak Allah iránt) és a *Raszúl Allah* (szallAllahu alaihi wa szallam) *mutaba'ah* (követése) nélkül. Az *ikhlász* által valósul meg a *lá iláha illaLlah sahadája*, és a *shahada* hogy *Mohamed raszúl Allah* a Raszúl Allah *mutaba'ah*-ja által nyilvánul meg.

A **sahada kimondásából sok haszon származik**, mint például a szív és a lélek megszabadítása a teremtett dolgok iránti rabszolgaságból, és hogy nem mások, csak a Próféta útját követjük.

MÁSODIK: Az *ima*

Ez Allah imádata, ha a megfelelő módon¹ és időben végezzük el. **A belőle származó hasznok közé tartozik** a szív nyitottsága, elégedettség és öröm, és az, hogy aki (megfelelően) imádkozik, az távol tartja magát a bűnöktől és a rossz cselekedetektől.

¹Ahogy részletezte Mohamed Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) hiteles *Szunná*-jában. Lásd például a kiváló elbeszélés-gyűjteményt a Próféta Imájáról Seikh Nászir-ud-Dín Al-Albáni *A próféta imája* című könyvében.

HARMADIK: *Zakáh* - az adakozás

Allah szolgálata a kötelező meghatározott összeg kifizetésével, az olyan vagyomból, amelyből a *Zakáh*-t ki kell fizetni. **Az ebből származó hasznok közé tartozik:** önmagunk megtisztítása a negatív jellemvonásoktól, mint a kapzsiság, és ugyanakkor a muszlimok jogainak és szükségleteinek kielégítése.

NEGYEDIK: Böjt

Allah szolgálata azáltal, hogy távol maradunk mindattól, ami megtörné a böjtot Ramadan hónap napjaiban. A böjt arra neveli az embert, hogy lemondjon arról, amit szeret, Allah tetszése elnyerése érdekében.

ÖTÖDIK: A *Hadzs* Allah házához

Allah imádata Szent Ház (Ká'bah) látogatásával és a *Hadzs* rítusainak elvégzésével.

Az ebből származó haszon: az *ego* nevelése a fizikai és anyagi áldozatok hozatalára Allah (Ta'ala) iránti engedelmességből. Ez az ok, ami miatt a *Hadzs* egyfajta *dzsihádnak* tekinthető Allah (Ta'ala) útján.

A hasznok, amelyeket fent említettünk az iszlám alapjaival kapcsolatban, és azok, amelyeket nem említettünk, erényessé teszik az *Ummát* és megtisztítják az Iszlám Nemzetét, hogy ragaszkodjon Allah-hoz az igazság *dín*-jén keresztül, és a teremtményekkel igazságosan és megbízható módon bánjon. Ez a következtetés igaznak bizonyul, mert a helyes ragaszkodás a többi iszlám törvényhez a fenti alapok megfelelő gyakorlatán múlik.

Az *Ummah* helyzete akkor lesz virágzó, ha megfelelően ragaszkodik a *dín* kérdéseihez. Jólétének foka csökkenhet olyan arányban, amilyen arányban elhagyja a *dín*-hez való ragaszkodást. Aki bizonyítékot keres erre, olvassa, mit mond Allah (Ta'ala):

„És ha a városok lakói hittek volna és istenfélők lettek volna, akkor megnyitottuk volna nekik az áldások (kapuit) az égből és a földből. Ám ők meghazudtoltak. Így Mi megragadtuk őket (a büntetéssel) amiatt, amit elkövettek. ~ Talán a városok lakói biztonságban tudják-e magukat attól, hogy a Mi csapásunk nem éjszaka éri őket, amikor ők alszanak. ~ Vagy talán a városok lakói biztonságban tudják magukat attól, hogy a Mi csapásunk nem kora reggel éri őket, amikor ők játszanak? ~ Talán biztonságban tudják magukat Allah cselszövésétől? Csupán a kárvallottak népe tudja magát biztonságban Allah cselszövésétől.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása,7:96-99]

Elemezzük az elődök történetét is, mert a történelem lecke a gondolkodó emberek számára, és segíti annak az élelméljűségét, aki szabad a szívét eltakaró minden akadálytól. És csakis Allah segítségét kérjük.

Az iszlám hit alapjai

Az iszlám *dín*, ahogyan fent megvitattuk, olyan *dín*, amely magába foglalja az *'aqídát* (hitelveket) és a *sariá-t* (törvényeket, jogi kérdéseket). Utaltunk néhány törvényére és megemlítettük *Arkán*-ját, amely a törvény alapzatának

tekinthető. Az *‘Aqídah Al-Iszlámíjjah* (iszlám hit) alapjai a következők:

Hit Allah-ban, Angyalaiban, Könyveiben, Küldötteiben, az Utolsó Napban, és *Al-Qadar*-ban¹, akár jó, akár rossz.

Ezeknek az alapoknak a bizonyítékát Allah Könyvében (A Koránban) és Allah Küldötte (szallAllahu alaihi wa szallam) *szunná*-jában találhatjuk: Allah ezt mondja Könyvében:

„Nem az a kegyesség, ha arcotokat napkelet és napnyugat felé fordítjátok. Ám, az igaz kegyesség az, ha valaki hisz Allah-ban, és az Utolsó Napban és az Angyalokban, és a Könyvekben, és a Prófétákban. [...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:177]

Ő (Ta‘ala) azt mondja a *Qadar*-ról:

„Mi bizony mindent megszabott mérték szerint teremtettünk. ~ A Mi parancsunk egyetlen csupán. Annyi, mint a szem egy villanása.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 54:49-50]

Allah Küldötte (szallAllahu alaihi wa szallam) *szunná*-jában azt felelte Dzsibrílnak (Gábrrielnek) (alaihisz-szalám), amikor ezutóbbi az *imán*-ról (hitről) kérdezte:

¹*Al-Qadar* Allah **Képessége, hogy tudta, megírta, akarta, és megteremtette az egész világot meghatározott arányokkal és pontos mértékben. *Al-Qadaa wal-Qadar*.**

„Imán hinni Allah-ban, az angyalaiban, a Könyveiben, Küldötteiben, az Utolsó Napban, és *Al-Qadar*-ban, akár jó van benne, akár rossz.”¹

A hit Allah-ban

A hit Allah-ban négy témát foglal magában:

◆ *Előszőr: Hit Allah létezésében*

Az Allah létezésében való hitet a következők bizonyítják:

- 1. *Fitrah* bizonyítéka**
- 2. Az ésszerűség**
- 3. *As-Sar'a*² és**
- 4. *Al-Hissz*³**

1. A *Fitrah* bizonyítékai Allah létezésére

¹Imám Muszlim gyűjteményéből.

² A Korán és a Szunna kinyilatkoztatott szövegei.

³Szó szerint, érzékszervi felfogást, érzést jelent. Allah létezésének bizonyítékaira vonatkozik. *Al-Hissz* azt jelenti, ami felfogható az érzékszervek által.

Minden teremtmény Teremtőjében való hitben lett teremtvé, mielőtt bármi másra megtanították volna. Senki nem hagyja el *Fitrá*-ját (vagyis a természetes hitét Allah-ban) kivéve azok, akiknek a szíve ki van téve olyan dolgoknak, amelyek elfordítják (természetes állapotától), a *Fitrá*-tól, ahogyan a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) elmagyarázta, amikor azt mondta:

„Minden gyerek a *Fitra* állapotában született, de a szülei zsidóvá vagy kereszténnyé teszik.”¹

2. Az ésszerűség érvei Allah létezésére

Minden teremtmény, az elsők és az őket követők, kell, hogy rendelkezzenek egy Teremtővel, Aki létrehozta őket, mert sem nem tudják magukat létrehozni, sem nem véletlenül jöttek létre. A teremtmények nem hozhatták létre magukat, mert semmi sem teremti meg magát – mivel létrejötte előtt nem volt semmi – tehát hogy lehetne ő a Teremtő? És nem is jöhetett létre véletlenül, mivel minden jelenségnek kell, hogy legyen egy kezdeményezője.

Mivel maga a létezés egy nagyon magasrendű és összehangolt rendszer, és mivel az eszközök és az okok között összefüggő kapcsolat van, és a teremtményeknek is egymással, tehát abszolút lehetetlen, hogy ez az egész véletlenszerű legyen. Valójában, ami a véletlen eredménye (vagy annak tűnik), az nem követ valamilyen meghatározott mintát létezése

¹Imám Al-Bukhári *Szahíh*-jában található, 8. kötet, 389-390. old., 597. hadíth.

elején. Tehát hogyan maradhatna rendezett élete és fejlődése folyamán?

Tehát ha lehetetlen, hogy a teremtmények akár önmagukat hozzák létre, akár véletlenszerűen jöjjenek létre, akkor evidens, hogy van egy Teremtőjük, és Ő Allah, minden világ *Rabb*-ja.

Allah (Ta'ala) kijelentette a fenti racionális és határozott bizonyítékot a Túr szúrában:

„Vagy a semmiből teremtettek? Vagy ők a teremtők?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 52:35]

Ez azt jelenti, hogy sem nem Teremtő nélkül teremtettek, sem nem önmagukat teremtették meg. Világossá válik tehát, hogy Teremtőjük Allah (Ta'ala). Ezért, amikor Dzsubair ibn Mut'im (radhiAllahu anhu) hallotta Allah Küldöttét (szallAllahu alaihi wa szallam) olvasni a Túr szúrárt, és amikor ő (szallAllahu alaihi wa szallam) elérte az áját:

„Vagy a semmiből teremtettek? Vagy ők a teremtők? ~ Talán ők teremtették az eget és a földet? Nem! Nincsenek ők meggyőződve. ~ Vagy náluk vannak a te Urad raktárai? Avagy ők az uralkodók?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 52:35-37]

Dzsubair, aki akkor még *musrik* (többistenhívő) volt, azt mondta:

„**A szívem majdnem felrepült (az első kérdés hallatán)¹.**” Egy másik elbeszélésben azt mondta: „**És akkor érkezett először az Imán a szívembe.**”²

Hozzunk egy példát, ami rávilágít erre a kérdésre: ha valaki beszél neked egy szép palotáról, amelyet kert vesz körül, amelyen folyók folynak át, (a palota) teljesen berendezve ágyakkal és matracokkal és kidíszítve mindenféle dísszel, átlagossal és luxussal, majd azt mondja neked: „*Ez a palota teljes tökéletességében önmagát építette meg, vagy véletlenül jött létre, építő nélkül!*” Azonnal tagadnád és visszautasítanád érveit, és beszédét nevetségesnek tartanád. Lehetséges akkor, hogy ez az univerzum kiterjedt földjével, az egekkel, bolygókkal, a csodálatos és ragyogó rendjével önmagát hozhatta létre? Vagy, hogy létre jöhetett Teremtő nélkül?

3. As-Sar'a³ -A vallás bizonyítékai Bizony Allah létezésére

As-Sar'a bizonyíték Allah létezésére, mert minden kinyilatkoztatott Írás ezt állítja. A Törvények, amelyek a teremtmények jólétét célozzák meg, és amelyeket ezek az Írások tartalmaznak, bizonyítékkul szolgálnak arra, hogy a Bölcs Rabb-tól származnak, Aki a legjobban Tudja, mi szolgál teremtményei jólétét és érdekeit. Az univerzumból származó információt, amelyet az Írások közöltek, és amelyek

¹Szahíh Al-Bukhári, 6. kötet, 356-358. old. 377. hadíth.

²Szahíh Al-Bukhári, 5. kötet, 236. old. 358. hadíth.

³As-Sar'a: A Korán és a Szunna kinyilatkoztatott szövegei.

megnyilvánulása tanúskodik azok (az Írások) igazságáról, bizonyíték, hogy az (Egyetlen) *Rabb*-tól származnak, Aki képes létrehozni bármit, amiről már tudatta az embereket (és amiről nem tudatta őket, azt is).

4. *Al-Hissz* – az érzékek bizonyítékai Allah létezésére.

Ezeknek két aspektusuk van:

□ **Az első**, hogy halljuk és tanúsítjuk (Allah) válaszát azok fohászára, akik szoronganak és szomorúak. Ez egyértelmű bizonyítékul szolgál Allah (Ta'ala) létezésére. Ő (Ta'ala) azt mondja:

„És Nuh-ot (Noét)! Hiszen szólítva kiáltott azelőtt. Mi válaszoltunk neki.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:76]

Ő (Ta'ala) azt is mondja:

„És (emlékezz) midőn Uratokhoz fordultok segítségért és Ő válaszolt nektek.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:9]

A *Szahíh Al-Bukhári*-ban (a Próféta szallAllahu alaihi wa szallam eredeti közlései, Imám Bukhári gyűjtésében), közlik, hogy Anasz ibn Málík (radhiAllahu ahnu) azt mondta:

„Egyszer a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) életében az embereket szárazság sújtotta. Míg a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) a pénteki Khutbát (vallási beszéd) tartotta, egy beduin felállt és azt mondta: «Ó Allah Küldötte! Javaink tönkrementek és gyerekeink éhesek; kérlek, fohászkodj Allah-hoz (esőért)» Tehát a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) felemelte kezeit

(fohászzkodott Allah-hoz esőért). Abba az időben nyoma sem volt felhőnek az égen. Arra (esküszöm), Akinek a Kezében van a lelkem, felhők gyülekeztek, mint a hegyek, és mielőtt felkelt az emelvényről, láttam az esőt leesni az ő (szallAllahu alaihi wa szallam) szakállára. Esett aznap és másnap, a harmadik nap, a negyedik nap, a következő péntekig. Ugyanaz a beduin, vagy egy másik felállt és azt mondta: «Ó Allah Küldötte! A házak összedőltek, a tárgyaink és állataink víz alá kerültek; kérlek, fohászkodj Allah-hoz nekünk (hogy megállítsa az esőt).» Tehát a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) felemelte mindkét kezét és azt mondta: «Ó Allah! Körülöttünk és ne ránk.» És bármilyen irányba mutatott a kezével, a felhők szétmentek és kitisztult (az ég)...”¹

Azon fohászzkodók kéréseinek meghallgatása, akik őszintén kérik Allah-ot (egyedül) és teljesítik az *Idzsábah*² feltételeit, egy olyan jelenség, amelynek manapság is tanúi vagyunk.

□ **A második aspektus** a Próféták jelei, amelyeket *Mu'dzsizát* (csodák)-nak hívnak, és amelyeket ha az emberek látnak, vagy hallanak róluk, az egyértelmű bizonyítékként szolgál arra az Egyetlenre, Aki küldte őket: Ó Allah (Ta'ala). Természetesen ezek a dolgok (a *Mu'dzsizát*) túlmenni az emberek képességein, és Allah azért mutatja meg őket, hogy segítse és támogassa Küldötteit. Például a Múszának (alaihisz-szalám) adott jel, amikor Allah megparancsolta neki, hogy

¹*Szahíh Al-Bukhári*, 2. kötet, 55. hadíth.

²*Idzsábah*: Allah válasza a fohászkodó *Du'á*-jára.

megüsse a tengert botjával. Megütötte, és a tenger szétvált tizenkét száraz utat engedve, és a víz hatalmas hegyekként magasodott az oldalain. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„És azt sugalltuk Múszá-nak (Mózesnek): «Üsd meg a botoddal a tengert!» És kettéhasadt az. És olyan lett mindkét oldal, mint egy hatalmas hegy.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 26:63]

Másik példa a az a jel, amit Ísza (Jézus alaihisz-szalám) kapott, amely által képes volt életre kelteni a halottat és felkelteni a sírból Allah Engedelmével. Allah így beszélt róla:

„[...]és életre keltem a halottakat – Allah engedelmével.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:49]

„[...]És midőn előhozod a halottakat, az Én engedelmemmel.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:110]

A harmadik példa Mohamed (szalAllahu alaihi wa szallam) példája, amikor a Qurais megkérte őt, hogy mutasson nekik egy Jelet (egy csodát, ami bizonyítja Prófétaságát).¹ Ő (szalAllahu alaihi wa szallam) rámutatott a Holdra, és (íme!) ketté vált, és az emberek látták ezt. Erről (a jelről) Allah (Ta'ala) azt mondja:

¹Anasz (radhiAllahu anhu) közölte: **„Mekka népe kérte a Prófétát (szalAllahu alaihi wa szallam), hogy mutasson egy jelet (csodát). Így megmutatta nekik a Hold kettéhasadását (csodaként).” Szahíh Al-Bukhári, 6. kötet, 390. hadíth.**

„Elközeledett az Óra, és kettéhasadt a Hold. ~ Ám ha Jelet látnak elfordulnak és azt mondják: «Folyamatos varázslat ez.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 54:1-2]

Mindezek a fizikai jelek (csodák), amelyeket Allah (Ta'ala) létrehoz, hogy segítse és támogassa Küldötteit, egyértelmű bizonyítékot szolgáltasson Létezésére.

◆ *Másodszor: Hit Allah Rubúbijá-ban*

Ez azt jelenti, hogy hinni abban, hogy Allah az egyetlen *Rabb* társ vagy segítő nélkül.

A *Rabb* az, Akié a Teremtés, a Királyság és a Parancsolás; nincs más Teremtő, csak Allah; nincs Málík (Tulajdonos), csak Ő¹, és nincs más Parancsolat, csak az Övé. Ő, a Magasságos azt mondja:

„[...]Övé a teremtés és a parancs.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:54]

Allah azt is mondja:

„[...]Ő Allah, az Uratok, Övé a hatalom. És azok, akikhez Helyette fohászokdtok, nem birtokolnak annyi

¹Allah, a Leghatalmasabb, minden tulajdonos Tulajdonosa. Annak engedi meg a tulajdont, akinek akarja. Allah-é minden kincs az egekben és a földön. Minden jó az Ő Kezében van, annak adja, akinek Ő akarja, és attól veszi el, akitől akarja. Mindennek Allah-ra van szüksége.

hatalmat sem, mint a hártya a datolyamagon.”¹ [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 35:13]

Nem ismert, hogy bárki megtagadta volna Allah (Ta'ala) *Rubúníjjá*-ját, kivéve egy arrogáns személy, aki nem hiszi azt amit mond, mint ami Fáraóval történt, amikor azt mondta az embereknek:

„Én vagyok a ti legfőbb uratok (*Rabb*).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 79:24]

És:

„A Fáraó mondta: «Ó, ti előkelők! Nem ismerek más istent a számotokra, csak saját magamat.[...]»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 28:38]

Amit mondott, azt nem meggyőződésből mondta. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„És tagadták azt bűnös és gőgös módon. Jóllehet lelkük megbizonyosodott róla.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 27:14]

¹Ez a csodálatos *ájah* egy emlékeztető azoknak, akik segítségül hívják a halottat vagy a nem jelenlévő személy(eke)t, vagy menedéket keresnek náluk, hogy akit hívnak Allah helyett, nem rendelkezik egy *qitmírrel* sem. Magukon sem tudnak segíteni, nemhogy azokon, akik segítségül hívják őket. Akik menedéket vagy közbenjárást keresnek a sírban lévő jó embereknél, ők nem helyesen ítélik meg Allah-ot, Aki az Egyetlen, aki ad és elvesz, Aki ellát és fenntart, Aki szereti, ha fohászkodnak Hozzá Egyedül, stb.

Allah tudatta velünk, mint mondott Músza (alaihisz-szalám) a Fáraónak:

„Mondta (Mózes): «Tudnod kell, hogy ezeket senki más, csupán az egek és a föld Ura küldhette le, mint bizonyíték. Ó fáraó! Én úgy gondolom, hogy te elveszett vagy.» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:102]

Ezért a *Musrikín* (a pogány arabok) elismerték Allah (Ta'ala) *Rubúbijjá*-ját, annak ellenére, hogy *sirk*-et követtek el *Uluhijjá*-jában. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Mondd: «Kié a föld és azok, akik benne vannak? Ha tudással bírtok?» ~ Azt fogják mondani: «Allah-é!» Mondd: «Hát nem okultok?» ~ Mondd: «Ki a hét ég Ura, és ki a hatalmas Trón Ura?» ~ Azt fogják mondani: «Allah-é (minden)!» Mondd: «Hát nem vagytok istenfélők?» ~ Mondd: «Kinek a Kezében van mindennek az uralma? És Ő védelmet ad, ám Ellene nincs védekezés?»¹ Ha tudással bírtok?» ~ Azt fogják mondani: «(Mindez) Allah-é!» Mondd: «Hogyan lehettek hát varázslat által megcsalva?»» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 23:84-89]

Ő (Ta'ala) azt is mondja:

¹Ha Allah megvéd valakit, senki nem büntetheti meg, vagy árthat neki, és ha Allah megbüntet valakit vagy árt valakinek, senki nem mentheti meg. [*Tefsír Al-Qurtubí*, 12. kötet, 145. old.]

„Ha megkérdeznéd őket ki teremtette az eget és a földet, azt felelnék: «A Hatalmas és a Tudó teremtette azokat.»» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 43:9]

Ő azt is mondja máshol:

„Ha megkérdeznéd, ki teremtette őket, azt mondanák: «Allah!» Hogyan fordulhatnak el ennyire?» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 43:87]

Ar-Rabb (Allah) Parancsa magába foglalja mind *Al-Kauní* (egyetemes), mint *As-Sár'ái* (jogi) parancsokat. Ahogyan Ő az, Aki az univerzumot mozgatja, uralkodik rajta és szabályozza, ahogyan Ő akarja azzal összhangban, ami Bölcsessége szerint szükséges. Ő a Bíró, Aki Törvényei szerint megítéli az *Ibádát*¹ és a Törvényei kormányozzák a *Mu'ámálát*² minden formáját, Bölcsességével összhangban.

Tehát aki Allah mellett más törvényhozót hoz az *Ibádát*-ban vagy bírót a *Mu'ámálát*-ban, az *sirk*-et követ el, és nem rögzíti az *Imán*-t.

◆ *Harmadszor: Hit Allah Uluhijjájában*

¹*Ibádát*: Az istenimádat cselekedetei, amelyeket őszintén Allah-ért teszünk meg a Koránból és/vagy a hiteles *Szunná*-ból származó bizonyíték alapján.

²*Mu'ámálát*: A másokkal való kapcsolatok minden fajtája, eljárások, viselkedések mind társadalmi, mind üzleti szinten.

Ez az abban való hit, hogy Allah Egyedül az igaz *Iláh* (Isten), akinek nincs társa. Az *Iláh* azt jelenti: *Al-Ma'lúh* vagyis *Al-Ma'búd*, az egyetlen igaz Isten, aki méltó az imádatra szeretetből és magasztalásból. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„És a ti istenetek az egyedüli Isten! *Lā ilāha illā Huwa!* (Nincs más isten csak Ő)! A Könyörületes és az Irgalmas.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:163]

Ő (Ta'ala) azt is mondja:

„Allah tanúsítja, hogy *lā ilāha illā Huwa* (nincs más isten csak Ő)! És az angyalok is (tanúskodnak erről) és a tudás birtokosai is. Az Igazságosság talaján állva. *Lā ilāha illā Huwa* (Nincs más isten csak Ő)! Ő a Hatalmas és a Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:18]

Mindaz, amit *Iláhhá* tesznek, istenként imádván Allah mellett, azoknak az *Ulúhijjá*-ja hamis. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Ez azért van így, mivel Allah az Igazság. Az pedig, amihez Helyette fohászkodnak az maga a hamisság. Bizony Allah a Magasztos és a Nagy.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:62]

Attól, hogy valamit *álihá*-nak (isteneknek) neveznek, még nem rendelkezik az *Ulúhijjá*-val. Allah (Ta'ala) azt mondta a pogány istenségek, Al-Lát, Al-Uzza és Manát említésekor:

„Ezek csak nevek, amelyekkel csak ti és apáitok neveztétek el őket. Allah viszont nem bocsátott le erre

engedélyt.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 53:23]¹

Ő (Allah) tudatta velünk, hogy Júsuf (alaihisz-szalám) azt mondta két társának a börtönben:

„«Ó, két társam a börtönben! Vajon a megosztott urak jobbak-e, avagy Allah, az Egyedüli, a mindenek felett Uralkodó?» ~ «Helyette csupén neveket szolgáltok olyanokat, amelyeket ti magatok neveztetek el, és apáitok. Ám Allah nem bocsátott le arra bizonyítékot. [...]»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 12:39-40]

Ezért a Küldöttek, Allah Szalátja és Szalámja legyen rajtuk, azt mondták a népüknek:

„Szolgáljátok Allahot, nincs más isten számotokra Rajta kívül.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:59, 60, 73, 85; 11:50, 60, 84; és 23:23, 32]

¹Allah azt mondja, hogy Húd (alaihisz-szalám) azt mondta népének: „[...]Talán vitázni akartok velem olyan nevekkel kapcsolatban, amiket ti és apáitok neveztetek el? Ám Allah ezekre nem bocsátott le bizonyítékot. [...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:71]

²Allah *Al-Qahhár*: Neki van alárendelve minden teremtmény és minden elem a legmagasabb és a legalacsonyabb rendű világokban; semmi nem történik vagy mozdul Engedélye nélkül. Minden teremtményének szüksége van Rá. Ellenállhatatlansága kapcsolatban áll Tökéletes Életével, Hatalmával és Képességével.

A *musrikín* azonban visszautasították ezt, és isteneket állítottak Allah mellé riválisnak, imádták őket Allah mellett, és tőlük kértek támogatást és segítséget. Allah (Ta'ala) érvénytelenné tette tetteiket két bizonyítékkal:

□ **Először:** Nincs Isteni Tulajdonság azokban az istenekben, akiket Allah mellett imádnak. Ezek az istenek maguk is teremtmények, és nem képesek a teremtésre, vagy imádóiknak használni, vagy megvédeni őket az ártalomtól; nem tudnak életet adni nekik, vagy halálba küldeni őket; nem birtokolnak semmit az egeből, és nincs benne részük. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Ám ők mégis Helyette más istenségeket választottak maguknak, akik nem teremtenek semmit, ám ők maguk a teremtettek. Nem rendelkeznek semmivel, amivel a maguk számára ártalmasak vagy hasznosak lehetnének. Nem rendelkeznek a halál felett, sem az élet felett, sem a (halott) feltámasztása felett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 25:3]

Allah (Ta'ala) azt is mondja:

„Mondd (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam): «Fohászokdjatok csak azokhoz, akiket Allah helyett hisztek! Egy porszemnyivel sem rendelkeznek az égben, sem a földön. Nincs nekik azokban részesedésük és nincs segítője sem közülük.» ~ Nem használ a közbenjárás Nála, csak annak, akinek engedélyt adott.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 34:22-23]

„Vajon olyasmit társítanak, ami semmit sem teremt. Ellenben ők maguk is teremtettek. ~ És amelyek nem képesek őket megsegíteni és saját magukon sem tudnak

segíteni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:191-192]

Ha ez a helyzet azokkal az istenekkel, akkor imádni őket istenekként Allah mellett a legnagyobb bolondság és hamisság.

□ **Másodszor:** Azok a *Musrikín*, akik azt mondják, hogy Allah (Ta'ala) Egyedül *Ar-Rabb Al-Kháliq* (a Teremtő), Akinek a Kezében van minden feletti uralom, és Ő védelmez (mindent), míg Ellene nincs védelmező.¹ Ez (az állítás) szükségelteti azt, hogy tanúsítsák: Ő az egyetlen Igaz *Iláh*, aki méltó az imádatra (*Ulúhijjah*), ahogy tették a *Rubúbijjá-val* (amikor Őt elfogadták egyetlen igaz *Rabb*-ként) Erről Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Ő emberek! Szolgáljátok az Uratokat, Aki megteremtett benneteket és azokat, akik előttetek éltek (is Ő teremtette meg). Talán így istenfélők lesztek. ~ Azt (szolgáljátok), Aki a földet fekvőhelyé tette számotokra, és az eget építménnyé. És az égből vizet bocsátott alá, amely által gyümölcsöket fakasztott, gondoskodásképpen a számotokra. Ne helyezetek Allah mellé hasonmásokat, hiszen ti tudjátok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:21-22]

Azt is mondja:

¹Ha Allah megvéd valakit, senki nem büntetheti meg, vagy árthat neki, és ha Allah megbüntet valakit vagy árt valakinek, senki nem mentheti meg. [Tefsír Al-Qurtubí, 12. kötet, 145. old.]

„Ha megkérdeznéd, ki teremtette őket, azt mondanák: «Allah!» Hogyan fordulhatnak el ennyire?» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 43:87]

„Mondd (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam): «Ki az, aki gondoskodik rólatok az égből és a földből, vagy ki az, aki hallás és látás fölött rendelkezik és ki hozza elő az élőt a halottból és ki hozza elő a halottat az élőbből? Ki rendezi a parancsot?» Azt fogják mondani: «Allah!» És te mondd: «Hát nem vagytok istenfélők?» ~ Íme Ő Allah! A ti igazi Uratok! Mi más lehetne az Igazságon túl, mint a tévelygés? Hogyan fordulhattok így el?» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:31-32]

◆ *Negyedszer: Hit Allah Neveiben és Szifát-jában (Tulajdonságaiban)*

Ez azt jelenti, hogy tanúsítjuk, hogy Allah rendelkezik azokkal a Nevekkkel és Tulajdonságokkal, amelyeket Allah állított Magáról Könyvében és Küldötte (szallAllahu alaihi wa szallam) *Szunná*-jában, ahogy a legjobban illik Hozzá, a következő dolgok elkerülésével:

- Tahríf** (a jelentés eltorzítása),
- Ta'tíl** (a jelentés tagadása),
- Takjíf** (minőségjelző hozzáadása bármilyen tulajdonsághoz), vagy
- Tamthíl** (párhuzamok állítása Allahhal).

Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Allahot illetik a Szép Nevek, ezek által fohászokdjatok Hozzá! És hagyjátok azokat, akik istenkáromlást követnek el az Ő Neveivel! Meg fogják kapni a jutalmukat azért, amit tettek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:180]

Ő azt is mondja:

„[...]Övé a legmagasztosabb példázat az egekben és a földön. Ő a Hatalmas és a Bölcs.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 30:27]

„[...]Nincs Hozzá hasonló! Ő a Halló és a Látó!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:11]

Két szekta amely eltévelyedet ebben a kérdésben:

Az első szekta: Al-Mu'atilah, akik megtagadták Allah néhány Nevét és Tulajdonságát azt állítva, hogy Allah Neveinek és Tulajdonságainak kijelentéséhez szükséges a *Tasbîh* (hasonlat állítása Allah és az Ő teremtményei között)! Ez az állítás több ponton hamis, beleértve a következőket:

1. Hamis kötelességeknek kell eleget tennie, mint Allah szavaival való ellenkezés, távol áll Tőle minden tökéletlenség. Ez azért van, mert Allah kijelentette Neveit és Tulajdonságait Magának, és megtagadott minden hasonlóságot. Ha ennek a kijelentésnek szüksége lenne *Tasbîh*-re, akkor ellentmondásba ütközne Allah Mondásával, és a kijelentés részei megtagadnák egymást.

2. Nem szükségszerű, hogy „Névben való egyezés”¹ vagy „Tulajdonságban való egyezés” két dolog között köztük való hasonlóságot jelentsen. Látsz két embert, akik azonosak abban, hogy mindketten hallanak, látnak, és emberi nyelven beszélnek. Semmiképpen nem kell, hogy ez azt jelentse, hogy hasonlítsanak egymásra sem az emberi értékekben, sem a hallásban, látásban és beszédben. Látod az állatokat, van lábuk és szemük. Ez az egyezés nem szükségelteti azt, hogy a lábuk és szemük olyan, mint egy másik állaté. Ha ez a különbözőség a teremtett dolgok neveiben és tulajdonságaiban világos, akkor a különbség a Teremtő és a teremtett dolgok között még inkább egyértelmű kell, hogy legyen.

A második szekta: A Mushabbahah, akik tanúsítják Allah Neveit és Tulajdonságait, de *Tasbîh*-ot (hasonlítás) tesznek Allah és a teremtményei között, azt állítva, hogy erre szükség van a szövegek jelentése alapján, mivel Allah (Ta'ala) úgy szólítja meg az *'ibád*-ot (szolgákat – az emberiséget), hogy megértsék! Ez az állítás hamis több ponton:

1. A *Mushabbahah*: hasonlítják Allahot az Ő teremtményeihez, ami hamis, és megtagadja a Sar'á és az ésszerűség érveit is. Tehát lehetetlen, hogy egy hamis dolog következzen a Korán és a Szunna szövegeiből.

2. Allah az emberiséget az ő felfogásukon keresztül hívja az Ő Neveinek és Tulajdonságainak alapvető megértésére. Azonban az Ő *Dhát*-ja (Lényege) és *Szifát*-ja (Tulajdonságai) valódi természetéről való tudás egyedül Allah-nál van. Tehát ha Allah kijelenti magát, mint A Mindent Halló, akkor a hallás

¹Sok olyan név van, amelyek közösek Allah és a teremtményei között.

egy ismert fogalom, alapvető jelentésében úgy érthető, mint a hangok felfogása. Azonban Allah (Ta'ala) Hallása lényegének a jelentése ismeretlen számunkra, mivel a hallás fogalma különbözik még a teremtmények között is. Természetes, hogy a különbség a teremtmények hallása és a Teremtőé között még nyilvánvalóbb.

Tudjuk, hogy Allah említette Önmagáról, hogy Ő *Isztawá 'ala-l 'Ars*¹, akkor az *isztiwá* az alapjelentés szerint ismert (felszállást, felmenést jelent), azonban a mód (a 'hogyan') ahogyan Ő felment az 'Ars-ra, az ismeretlen, mivel az *isztiwá* a teremtmények között is különbözik. *Isztiwá* egy szilárdan álló székre nem ugyanaz, mint egy makacs, könnyen megijedő teve nyergébe. Amikor a különbség létezik a teremtmények között, nagyobb és nyilvánvalóbb a Teremtő és a teremtmények között.

A Hit Allah-ban (Ta'ala) aszerint, amit fent elmagyaráztunk, nagy hasznot hoz a hívőknek:

1. Allah Ta'ala *Tauhíd*-jának az igaz megnyilvánulása, hogy nincs Rajta kívül máshoz való ragaszkodás reményben, félelemben és istenszolgálatban.

2. A tökéletes Szeretet, Magasztalás és Dicséret Allah Ta'ala számára, ahogy Legszebb Nevei és Magasrendű Tulajdonságai előírják.

¹ *Isztawá 'ala-l- 'Ars*: Felment a Trónra.

3. Imádatának kifejezése annak megtétele által, amit Ő megparancsol, és attól eltávolodva, amit megtiltott.

Hit az angyalokban

Az angyalok *Al-Ghaib*¹ Világához tartozó teremtmények, akik imádják Allah-ot és nem rendelkeznek olyan Isteni Minőségekkel, mint a *Rubúbíjjah* vagy az *Ulúhíjjah*. Allah fényből teremtette őket, és tökéletes alávetéssel az Ő Parancsainak, és a képességet, hogy végrehajtsák azokat.

Allah (Ta'ala) azt mondja:

„[...]És azok (az angyalok), akik Nála vannak, nem fordulnak el fennhéjázva az Ő szolgálatától és a fáradtságot sem ismerik. ~ Az Ő dicsőségét zengik (az angyalok) fáradhatatlanul éjjel és nappal.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:19-20]

Nagyon sokan vannak; senki nem tudja számba venni őket, kivéve Allah (Ta'ala). Egy hadíthban Anasz (radhiAllahu anhu) közli *Al-Mirádzs*² történetét, hogy a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta:

¹ *Al-Ghaib*: Az emberi felfogás számára érzékelhetetlen valóság, világ.

² Leírja a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) felszállását a Mennybe. Lásd *Szahíh Al-Bukhári*, 1. kötet, 345. hadíth és 5. kötet, 227. hadíth.

„...Megmutatták nekem *Al-Beit Al-Má'múr-t*¹. Megkérdeztem Dzsibrílt róla, és azt mondta: «Ez *Al-Beit Al-Má'múr*, ahol hetvenezer angyal imádkozik naponta. Amikor elmennek, soha nem térnek vissza (mert új csoport jön oda minden nap).»²

Az angyalokban való hit négy témát foglal magába:

◆ *Először:* Hit létezésükben.

◆ *Másodszor:* Hit azokban, akiknek neve ismert számunkra, mint pl. Dzsibríl (alaihisz-szalám), és általánosan hinni azokban is, akiknek nem ismerjük a nevét.

◆ *Harmadszor:* Hit abban, amit tudunk tulajdonságaikról, mint például hogy Dzsibrílt (alaihisz-szalám) látta a Prófétát (szallAllahu alaihi wa szallam) eredeti formájában, ahogyan meg lett teremtve, hogy hatszáz szárnya van, és betakarja az egész horizontot.³

¹*Al-Beit* (ház) *Al-Má'múr* (amelyben élnek): a hetedik égben lévő ház, pontosan a mekkai Kába felett, amelyet folyamatosan látogatnak az angyalok. Ibn Kathír azt mondta: „*Ez a Kába a hetedik ég lakói számára.*” Lásd a *Tefsír Ibn Kathír-t* (Korán 52:4) és Seikh Nászir-ud-Dín Al-Albáni, *Asz-Szilssalah Asz-Szahíhah*, 1. kötet, 477.

²*Szahíh Al-Bukhári*, 4. kötet, 429. hadíth.

³Lásd *Szahíh Al-Bukhári*, 4. kötet, 455-457. hadíth.

Egy angyal Allah Parancsára ölthet emberi alakot, ahogy Dzsibríl (alaihisz-szalám), amikor Allah elküldte Mariamhoz (Mária) (alaihisz-szalám), ahol tiszteletreméltó férfi képében jelent meg,¹ vagy amikor elment a Prófétához (szallAllahu alaihi wa szallam) amikor a *Szahábah* társaságában ült. Ő (Dzsibríl) nagyon fehér ruhába öltözött férfi képében jelent meg, akinek a haja nagyon fekete volt; nem volt rajta utazásnak semmilyen nyoma, és senki nem ismerte őt a *Szahábah* közül. Leült a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) mellé, térdéhez tette a térdét és combjára tette a kezét. Megkérdezte a Prófétát (szallAllah alaihi wa szallam) az *Iszlám*-ról, az *Imán*-ról, az *Ihszán*-ról², az *Óráról* (a Feltámadás Napjáról) és annak a Jeleiről. A Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) felelt a kérdéseire, és ezek után ő (Dzsibríl) távozott. Akkor a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta

„Ez Dzsibríl volt, aki azért jött, hogy tanítsa nektek a Dínt (vallásotokat).”

Hasonlóképpen, azok az angyalok, akiket Allah Ibráhímhöz (alaihisz-szalám) és Lóthoz (alaihisz-szalám) küldött, szintén emberek formájában jelentek meg.

¹ Lásd Korán 19:17

² Amikor Dzsibríl (alaihisz-szalám) megkérdezte a Prófétát (szallallahu alaihi wa szallam) az *ihszán*-ról, ő (szallAllahu alaihi wa szallam) azt felelte: **„Ihszán Allah imádata, mintha látnád Őt, mert ha nem is látod Őt, Ő valóban lát téged.”** A teljes hadíthért lásd *Szahíh Muszlim*, 1. kötet, 47. hadíth.

◆ **Negyedszer:** Hit a számunkra ismert tetteikben, amelyeket Allah (Ta'ala) Parancsára tesznek, mint *taszbíh* (mondják: szubhánAllah) és Allah szolgálata¹ éjjel-nappal, anélkül, hogy megunnák, vagy lankadnának benne.

Néhány angyal különleges feladatokat lát el:

Például:

□ **Dzsibríl:** *Al-Amín* (a megbízott) Allah Kinyilatkoztatásával. Ő (Ta'ala) elküldte őt a Prófétákhoz és a Küldöttekhez.

□ **Mikáíl:** *Al-Qatr*, vagyis az eső és a növények tartoznak a hatáskörébe.²

□ **Iszráfíl:** Az ő feladata a Kürt megfújása azon a Napon, amikor eljön az Óra és a teremtmények feltámadnak.³

□ **Malak-ul Maut (a Halál Angyala):** Az ő feladata a lelkek kihúzása a halál idején.⁴

¹Allah, a Legmagasságosabb Tökéletességének Magasztalása.

²Lásd Ibn Kathír, *Al-Bidájah wa-n-Nihájah*, 1. kötet, 50. oldal.

³Lásd Ibn Hadzsr Al-Aszqaláni, *Fathul Bári*, 11. kötet, 368. old.

⁴Allah (Ta'ala) azt mondja: „**Mondd: «Elszólít benneteket a halál Angyala, aki megbízott veletek. Majd pedig az Uratokhoz fogtok visszavitetni.»**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 32:11]

□ **A méhhez rendelt angyalok:** Amikor az embrió négy hónapos az anyja méhében, Allah elküld neki egy angyalt, akinek megparancsolja, hogy írja meg az ellátását, az életének hosszát, a tetteit, és hogy szerencsétlen vagy áldott lesz-e (a Túlvilágon).

□ **A figyelő és lejegyző angyalok, akik Ádám gyermekeinek (az embereknek) a tetteit írják:** Az egyik a jobb oldalán, a másik a bal oldalán ül, minden egyes embernek.¹

□ **A halottat kikérdező angyalok:** Amikor a halottat eltemették, két angyal jön, és megkérdezik őt a *Rabb*-járól (Allah), vallásáról és Prófétájáról.²

¹Allah a Magasztos azt mondja: **„Ám fölétek Őrzők (Angyalok, akik az emberiséggel bíztak meg) rendeltettek. ~ Tiszteletreméltók. Akik mindent feljegyeznek. ~ És ők tudják, hogy ti mit tesztek.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 82:10-12]

„(Emlékezz) Midón a két átvevő (a mindent feljegyző Angyalok) átveszi, (az egyik) jobb és (a másik) bal oldalon ülve. ~ Nem ejthet (az ember fia) ki egyetlen szót sem, hogy ne lenne nála mindig kész őrző.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 50:17-18]

²Amikor a halottat eltemették, két fekete (kinézetű), kék szemű angyal jön hozzá, az egyik neve *Munkar*, a másik *Nakír*. Megkérdezik Allah-ról, a Prófétáról (szallAllahu alaihi wa szallam) és a vallásáról. Egy hadíth számol be erről At-Tirmidhitől, és Al-Albání seikh azt mondta, hogy ez *haszan*. Lásd *At-Tahawijjah*, FN. 528., 399. old, *Asz-Szahíhah*, 1391.

Az angyalokban való hit nagy haszonnal jár, többek között ezekkel:

1. Megismerjük Allah Nagyságát, Hatalmát és Fennhatóságát. A teremtmények (ezesetben az angyalok) nagysága a Teremtő Nagysága miatt van.

2. Hálát adunk Allah-nak Ádám gyermekei iránti gondoskodásáért, azáltal, hogy néhány angyalt azzal bízott meg, hogy védje meg az embereket, jegyezze le a tetteiket és másképpen legyen hasznukra.

3. Szeretetet az angyalok iránt, amit tesznek Allah szolgálatában.

Néhányan azok közül, akik eltévelyedtek (az Egyenes Útról) megtagadták, hogy az angyaloknak lenne eredeti formája. Azt mondták, hogy ők a teremtésben a lehetséges jó erejét képviselik. Ez a nézet meghazudtolja Allah Könyvét, a Küldött Szunnáját, és a muszlimok általános konszenzusát.

Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Hála legyen Allah-nak (*al-hamdu li-Lláhi*), az egek és a föld Létrehozójának! Aki szárnyakkal rendelkező Küldöttekké tette az Angyalokat, kettővel, hárommal, négyvel (látva el őket).[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 35:1]

hadíth, és At-Tabrízí, *Muskátul Masszábíh*, 1. kötet, 130. hadíth.

„És bárcsak láthatnád, amikor az angyalok elragadják azokat, akik hitetlenkedtek és az arcukat és a hátukat ütlegelik.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:50]

„[...]Bárcsak látnád amikor a bűnösök a halál kínjaiban (vergődnek) és az angyalok éppen kinyújtják a kezeiket feléjük (mondván): «Adjátok ki a lelkeiteket! [...]»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:93]

„És miután a rettenet elcsitul a szíveikben azt mondják: «Mit mondott az Uratok?» Azt felelik: «Az Igazságot. Ő a Magasságos és a Nagy.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 34:23]

Allah azt is mondja *Al-Dzsennah* (Paradicsom) embereiről:

„[...]És az Angyalok minden kapun keresztül lépnek be hozzánk. ~ «Békesség veletek (szalámun alaykum), amiatt, hogy állhatatosan kitartóak voltatok. Milyen nagyszerű végső lakhely!»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 13:23-24]

A Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta egy Abu Hureirah (radhiAllahu anhu) által közölt hadíthban, amely a *Szahíh Al-Bukhári* gyűjteményben található:

„Ha Allah szeret valakit, hívja Dzsibrílt, hogy: «Allah szereti ezt és ezt. Ó Dzsibríl! Szeresd őt.» Dzsibríl szeretni fogja, és ki fogja hirdetni a menny lakói között: «Allah szereti ezt és ezt, ezért ti is szeressétek.» A menny lakói

szeretni fogják, és akkor a föld emberei is elégedettek lesznek vele.”¹

Ugyanebben a könyvben (*Szahíh Al-Bukhári*), a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta:

„Minden pénteken az angyalok megállnak a mecset kapuinál, és felírják az emberek nevét egymás után (a Pénteki Imára való érkezésük sorrendjében), és amikor az Imám felmegy (az emelvényre), összecukják tekercsüket és felkészülnek, hogy hallgassák a *dhikr*-t (emlékeztetőt – a Pénteki ima *Khutbáját*).”²

A fenti szövegek világosan állítják, hogy az angyalok önálló teremtmények, és nem erkölcsi erők, ahogyan az (Egyenes Úttól) eltévelyedettek állítják. A muszlimok általános konszenzusa megegyezik a fenti szövegekkel.

Hit a Kutb-ban

A *Kutub* a *Kitáb* többes számú alakja, ami azt jelenti: *maktúb* (leírt). A (vallásjogi) jelentése e fejezetnek a következő:

„A Könyvek, amelyeket Allah leküldött Küldötteinek Könyörületként és Útmutatásként az emberiséghez, hogy arra

¹*Szahíh Al-Bukhári*, 4. kötet, 431. hadíth.

²*Szahíh Al-Bukhári*, 4. kötet, 433. hadíth.

használgják, hogy elérjék a boldogságot ebben az életben és a Túlvilágon.”

A Könyvekben való hit négy témát foglal magába:

◆ **Először:** Hit abban, hogy a kinyilatkoztatott könyvek Allah-tól származnak.

◆ **Másodszor:** Hinni azokban a Könyvekben, amelyeknek ismerjük a neveit, mint a Korán, amely Mohamedhez (szallAllahu alaihi wa szallam) lett leküldve, a Taurá (Tóra), amely Múszához (Mózeshez alaihisz-szalám) lett kinyilatkoztatva, az Indzsíl (Evangélium), ami Ízához (Jézushoz alaihisz-szalám) jött le, és Az-Zabúr (Zsoltárok), amelyet Dáwúd (Dávid alaihisz-szalám) kapott. Azoknak a könyveknek, amelyeknek nem tudjuk a nevét, összességében hiszünk.

◆ **Harmadszor:** Tanúsítani a bennük lévő eredeti információt, mint a Koránban olvashatóakat, vagy a korábbi Írásokban lévőt, ha nem lett megváltoztatva.

◆ **Negyedszer:** A nem felülírt kijelentések szerint élni, elfogadni, és alávetni magunkat nekik, akár megértjük a benne lévő bölcsességet, akár nem. Az összes korábbi Írást felülírta a Dicsőséges Korán. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„És kinyilatkoztattuk neked (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam) a Könyvet a Igazsággal, igazolandó,

azt, ami más előtte is volt a Könyvből, felügyelőként felette.”¹ [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:48]

Ezért a Korán a bíró a korábbi Írások felett, és eszerint tilos a korábbi Írások parancsai szerint cselekedni, kivéve, ami hiteles, és a Korán igazolja.

A Könyvekben való hit nagy haszonnal jár, többek között ezekkel:

1. Megismerjük Allah törődését teremtményeivel, Ő küldött Könyvet minden népnek, hogy vezesse őket.

2. Felismerjük Allah Bölcsességét *Sar'a*-jában (Törvényeiben), amelyeket hozott minden népnek, aszerint, hogy körülményeikhez mi a legmegfelelőbb, ahogyan Allah (Ta'ala) mondja:

„[...]Mindenki számára kijelöltük a törvényt és a módszert.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:48]

3. Hálát adni Allah Kegyéért, hogy leküldte kinyilatkoztatott Könyveit.

Hít Ar-Ruszul-ban (A Küldöttekben)

¹*Muhajminan*: Tanúsítja az igazságot, ami benne van, és kinyilvánítja a hazugságot, amely hozzá lett adva.

Ar-Ruszul a *Raszúl* többszáma, ami *murszal*-t jelent: aki el lett küldve, hogy kihirdessen valamit. (Vallásjogi értelemben) azt jelenti, hogy *Ar-Raszúl* az az ember, aki megkapta a *Sar'a*-t (az Isteni törvényeket) és Allah megparancsolta neki, hogy közvetítse az emberekhez. Az első Ar-Ruszul-ból (a Küldöttek közül) Núh (Noé alaihisz-szalám), és az utolsó **Mohamed** (szallAllahu alaihi wa szallam). Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Mi bizony sugalltunk (kinyilatkoztattunk) neked (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam), ahogyan sugalltunk (kinyilatkoztattunk) Núh-nak (Noénak) és az utána következő Prófétáknak[...]" [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:163]

A *Szahíh Al-Bukháriban* olvasható Anasz ibn Málík (radhiAllahu anhu) közlésében *As-Safá'ah* (A Közbenjárás) hadíthában, hogy a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) említette, hogy (a Feltámadás Napján) az emberek Ádámhoz mennek, hogy megkérjék, járjon közben számukra Allah-nál¹, ő elnézést kér, és azt mondja:

¹ A hadíthban a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) leírja az emberek aggodalmát, amelyen keresztül fognak menni a Feltámadás Napján. Elmennek Ádámhoz, majd Núh-hoz (Noéhoz), Ibrahímhoz (Ábrahámhoz), Ísához (Jézushoz), majd Múszához (Mózeshez – alaihimusz-szalám). Mind visszautasítják őket, a saját okuk miatt. Músza (alaihisz-szalám) elküldi őket Mohamedhez (szallAllahu alaihi wa szallam) és Allah megengedi neki a közbenjárást. Lásd *Szahíh Al-Bukhári*, 6. kötet, 236. hadíth.

„Menjetek Núh-hoz, Allah első, a Föld embereihez küldött Küldöttéhez.”

Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Mohamed egyetlen férfinak sem apja közületek. Ő Allah Küldötte, a Próféta Pécsétje.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:40]

És nem volt olyan nemzet, akihez Allah (Ta'ala) ne küldött volna Küldöttet meghatározott *Sariá*-val az embereknek, vagy Próféta, aki megkapta kinyilatkoztatásban az elődje *Sariá*-ját, hogy újjáélessze. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Minden egyes nemzethez elküldtünk egy Küldöttet azzal, hogy: «Szolgáljátok Allah-ot! És kerüljétek el a *tághút*-ot!¹»[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:36]

Azt is mondja:

„[...] Nem volt olyan közösség, amelyben nem múlt volna el (nem élt volna) intő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 35:24]

„Mi bizony kinyilatkoztattuk a Tórá (Mózesnek), abban útmutatás és fényesség van, hogy azok a próféta, akik alávetették magukat, aszerint ítékezzenek azok között, akik zsidók. [...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:44]

¹*Tághút*: mindenfajta hamis istenség

A Küldöttek teremtett emberi lények, akiknek nincs *Rubúbíjjah* vagy *Ulúhíjjah* tulajdonságuk. Allah azt mondja Mohamed Prófétáról (szallAllahu alaihi wa szallam), aki a legnemesebb küldött, és a legmagasabb tiszteletnek örvend Allah előtt:

**„Mondd (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam):
«Nem rendelkezem sem ártani, sem használni tudás
hatalmával a magam javára, kivéve, ha Allah úgy akarja.
Ha ismerném a láthatatlant, akkor sok jóban lenne részem
és nem érhetne engem semmi rossz. Ám én csak egy intő és
örömhír hozó vagyok az olyan emberek számára, akik
hisznek.»” [A Kegyes Korán értelmezésének
fordítása,7:188]**

Ő (Ta'ala) azt is mondja (a Prófétáról szallAllahu alaihi wa szallam):

**„Mondd: «Nekem nincs birtokomban a ti
megkárosításotok, sem pedig a jó útra vezérlésetek.» ~
Mondd: «Nem találok senkit, aki Allah-hal szemben meg
tudna oltalmazni engem. És nem fogok találni senkit, aki
jobb menedék lenne, mint Allah.»” [A Kegyes Korán
értelmezésének fordítása, 72:21-22]**

Az emberi tulajdonságok, mint a betegség, halál, az ételre és italtra való utaltság és így tovább, jellemzőek rájuk. Allah (Ta'ala) azt mondja, hogy Ibráhím (Ábrahám alaihisz-szalám) így írja le Allah-ot:

**„És Ő az, Aki enni ad és inni ad nekem.» ~ «És ha
megbetegszem Ő az, Aki meggyógyít engem.» ~ «És Ő az,
Aki halálba küld engem, majd új életre kelt.»” [A Kegyes
Korán értelmezésének fordítása, 26:79-81]**

A Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta:

„Ember vagyok, mint ti, hajlamos a felejtésre, mint ti. Tehát ha elfelejtek valamit, emlékeztessetek.”¹

A Küldötteket dicsérve Allah úgy jellemezte őket, akik tanúsítják Allah *Ulúhíjjá-ját*² a legmagasabb rangon. Núhról azt mondja:

„[...]Ő (Noé) hálás szolga volt.” (Allahot szolgálta/imádta egyedül). [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:3]

Allah azt mondja Mohamedről (szallAllahu alaihi wa szallam):

„Áldott legyen az, Aki lebecsátotta a *Furqán*-t az Ő szolgájára (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam), hogy a Világok intője legyen.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 25:1]

Azt mondja Ibráhímról, Iszháqról (Izsákról) és Ja'qúb-ról (Jákobról – Allah szalátja és szalámja legyen rajtuk):

„És emlékezz a Mi szolgáinkra Ibráhím-ra (Ábrahámra), Iszháq-ra (Izsákra) és Ja'qúb-ra (Jákobra) az erősekre és a (vallási) belátással bírókra. ~ Őket

¹ Bukhári és Muszlim is közölte. Lásd *Szahíh Al-Bukhári*, 1. kötet, 394. hadíth.

² Mint Allah szolgái, akik Neki vetik alá magukat, és Őt imádják, szolgálják egyedül.

szemeltük ki, hogy a túlvilági intés hordozói legyenek.”¹ [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 38:45-46]

Allah azt mondja Ísza ibn Mariamról (Jézusról, Mária fiáról, alaihum-szalám):

„Szolga ő (Jézus, ‘abdun, Allah szolgálja), akivel szemben kegyet gyakoroltunk és példaképként állítottuk Izrael népének.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 43:59]

A Küldöttekben való hit négy témát foglal magába:

◆ **Először:** Hit abban, hogy Üzenetük igaz és Allah-tól (Ta‘ala) származik. Ezért aki nem hisz bármelyikük üzenetében, akkor mindannyiukban hitetlen, ahogy Allah (Ta‘ala) mondja:

„Núh (Noé) népe meghazudtolta a Küldötteket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 26:105]

Allah azt okozta, hogy meghazudtolják az összes Küldöttet, noha akkor még nem volt más küldött Núh-on kívül, amikor őt hazudtolták meg. Hasonlóképpen a keresztények, akik meghazudtolták Mohamed Próféát (szallallahu alaihi wa szallam) és nem követték őt, maguk hazudtolták meg a

¹A túlvilági otthon. Emlékeztetni szokták az embereket a Dár-ra (otthonra) a Túlvilágon. Hívták az embereket, hogy engedelmesskedjenek Allah-nak és tegyenek jó tetteket a Túlvilágért.

Messiást, Mariam (Mária) fiát, ennek következtében nem az ő követői, különösen, hogy hozott nekik jó hírt Mohamedről (szallAllahu alaihi wa szallam). A jó hír nem jelent számukra semmit, ha ő (Mohamed szallAllahu alaihi wa szallam) nem Küldött számukra, amely által Allah megmenti őket a tévelygésből és a Helyes Útra vezeti őket.

♦ **Másodszor:** Hit azokban, akiknek a nevét ismerjük, mint például: Mohamed, Ibráhím (Ábrahám), Músza (Mózes), Ísza (Jézus), Núh (Noé), Allah *szalát*-ja és *szállám*-ja legyen rajtuk. Ők öten az '*Ulul 'Azm min Ar-Ruszul*' (az erős akaratóúk és szilárdak a Küldöttek közül).

Allah két helyen említi őket a Koránban, a Szúrat Al-Ahzábban:

„Midőn egyezséget kötöttünk a Prófétákkal és veled (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam), Núh-al (Noéval), Ibráhím-al (Ábrahámmal), Múszá-val (Mózessel) és Jézussal, Mária fiával.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:7]

És azt mondja a Szúrat As-Súrában:

„Ő azt az utat szabta nektek törvényül a vallásban, amit Núh-nak (Noé) is elrendelt és, amit neked (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam) is sugalltunk és amit Ibráhím-nak (Ábrahám), Múszá-nak (Mózes) és Íszá-nak (Jézus) is megparancsoltunk. (Azt,) hogy: «Tartsátok fenn a vallást és ne szakadjatok csoportokra!»[...] [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:13]

Azokat illetően, akiknek nem tudjuk a nevét, összességükben hiszünk, mint Allah igaz Küldöttei. Ő (Ta'ala) azt mondja:

„Bizony már korábban, Te előtted (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam) és küldtünk Küldötteket. Vannak közöttük olyanok, akikről beszéltünk neked és vannak olyanok is, akikről nem beszéltünk neked.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 40:78]

♦ **Harmadszor:** Hit abban, ami hitelesen ismert az üzenetükből.

♦ **Negyedszer:** Betartani annak a Küldöttnek a *Sariá*-ját, aki közülük való, és ő Mohamed, az utolsó a Küldöttek (és Próféták) közül, aki az egész emberiséghez küldetett. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„De nem, az Uradra! Addig ők nem hisznek, amíg téged (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam) nem tesznek meg döntőbíróul, abban, ami közöttük történt. És nem éreznek magukban semmi sértődöttséget amiatt, ahogy döntöttél és teljes mértékben alá nem vetik magukat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:65]

A Küldöttekben való hit nagy haszonnal jár, többek között ezekkel:

1. Megismerni Allah Könyörületét és Gondoskodását teremtményei iránt, hogy küldött nekik Küldötteket, hogy az Ő Egyenes Útjára vezessék őket, és hogy világosan

elmagyarazzák nekik, hogyan imádják, szolgálják Őt, mert az emberi elme önmagában képtelen felismerni (hogyan hogyan szolgálja Allah-ot).

2. Hálát adni Allah-nak (Ta'ala) ezért a nagy Kegyéért (hogyan elküldte Küldötteit).

3. Szeretni, magasztalni és dicsérni a Küldötteket a megfelelő módon, mivel ők Allah Küldöttei, és mert ők Őt imádják, kinyilvánítják az Ő Üzenetét és tanácsot adnak az Ő teremtményeinek.

Vannak, akik makacs módon meghazudtolják a Küldötteket, azt állítva, hogy Allah Küldöttei nem lehetnek emberi természetűek. Allah megemlítette ezt az állítást és érvénytelenné tette mondásával:

„És csupán az gátolta meg az embereket abban, hogy higgyenek, midőn eljött hozzájuk az Útmutatás, hogy azt mondták: «Talán Allah egy embert küldött el küldöttként?» ~ Mondd: «Ha angyalok lennének a földön, akik nyugodtan járhatnának, akkor bizony angyalt küldtünk volna el az égből hozzájuk küldöttként.»» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:94-95]

Allah meghazudtolta állításukat, kijelentve, hogy a Küldötteknek embernek kell lenniük, mivel a földi emberekhez lettek küldve. Ha a földi emberek angyalok lennének, Allah angyalt küldene hozzájuk a mennyből, aki olyan, mint ők. Tehát Allah azt mondta azokról, akik meghazudtották azt, amit a Küldöttek mondtak:

„[...]«Ti is csak olyan emberek vagytok, mint mi! El akartok tántorítani bennünket attól, amit apáink

szolgáltak? Hozzatok hát nyilvánvaló hatalmat!» ~ Mondták nekik a Küldötteik: «Mi bizony csak olyan emberek vagyunk, mint ti! Ám Allah azt részelteti az Ő kegyelmében az Ő szolgái közül, akit akar. Nem a mi dolgunk, hogy hatalommal álljunk elő nektek – kivéve Allah engedelmével.[...]» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 14:10-11]

Hit az utolsó napon

Az Utolsó Nap a Feltámadás Napja, amelyen az emberek feltámadnak, hogy megkapják a jutalmukat és az ellenszolgáltatást. Azért ez a neve, mert nincs utána több nap. Ezen a Napon *Al-Dzsenna* (a Paradicsom) emberei letelepednek otthonaikban és *An-Nár* (a Pokol tüze) emberei is az övékben.

Az utolsó napon való hit három témát foglal magába:

♦ **Először: Hit a Feltámadásban**, amely azt jelenti, hogy életet kap a halott azon a Napon, amikor másodszorra megfűjék a Kürtöt, és az emberiség a *Rabb-al-'Alamín* (emberek, dzsinnek és minden létező Ura) előtt fog állni mezítláb, teljesen meztelenül és körülmetéletlenül. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„[...]Ahogyan véghezvittük az első teremtést, megismételjük azt. Tőlünk származó ígélet ez! (A Mi

feladatunk ez) bizony ekképpen cselekszünk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:104]

Al-Ba’th (a Feltámadás) egy kijelentett igazság, amit igazol a Korán, a Szunna és a muszlimok *idzsmá’*-ja (egyvetértése). Allah (Ta’ala) azt mondja:

„Ezután, ti bizony mind halottak lesztek. ~ Ezután majd a Feltámadás Napján feltámasztattok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 23:15-16]

A Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondja:

„Az emberek össze lesznek gyűjtve a Feltámadás Napján mezítláb, meztelenül és körülmetéletlenül.”¹

A muszlimok megegyeznek abban a hitben, hogy a Feltámadás Napja igaz, és ez az, ami a bölcsesség szerint szükséges: Allah teremtményeinek ad egy *Ma’ád*-ot (visszatérés helyét), hogy elszámoljon velük azon az alapon, amit Küldöttei nyelvén keresztül tanított nekik. Allah (Ta’ala) azt mondja:

„Vagy azt hittétek, hogy merő szórakozásból teremtettünk benneteket és hogy ti nem fogtok Hozzánk visszatérni?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 23:115]

¹Al-Bukhári, Muszlim, Ahmed, At-Tirmidhi és mások gyűjtésében. A szöveg Muszlimtól. Lásd *Szahih Muszlim*, 4. kötet, 6844. hadíth.

Azt mondja Prófétájának (Mohamednek szallAllahu alaihi wa szallam):

„Aki elrendelte neked (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam) a Koránt¹, az visszahoz téged a Visszatérés helyére. [...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 28:85]

◆ **Másodszor: Hit a Jutalmazásban és az Elszámolásban.** Az *'abd* (szolga) el lesz számoltatva tetteivel és ellenszolgáltatásban fog részesülni. Ezt bizonyítja a Korán, a Szunna és a muszlimok *idzsmá'*-ja. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Bizony Hozzánk fognak ők visszatérni, ~ És majdan a Mi feladatunk lesz elszámoltatni őket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 88:25-26]

Azt is mondja:

„Aki valami jótettet hoz elő, annak tízszer annyi jár majd. Aki egy rossz tettet hoz elő, az csak ugyanannyi szerint jutalmaztatik. Ők nem szenvednek semmiben sem jogtalanságot.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:160]

„A mérlegeket igazságosan állítjuk fel a Feltámadás Napján. Egyetlen teremtett lélek sem fog igazságtalanságot elszenvedni semmiben. Ha csak egy mustármag súlya volt is, előhuzzuk azt. Elégséges számon kérők Vagyunk!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:47]

¹Allah megparancsolta a Prófétának (szallAllahu alaihi wa szallam), hogy hirdesse másoknak.

Ibn 'Umar (radhiAllahu anhu) közölte, hogy a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta:

„Allah a hívőt közel fogja hozni Magához, és betakarja őt *Kanafa*-jába¹ és megkérdezi tőle: «Ezt és ezt a bűnt elkövetted?» Azt fogja mondani: «Igen, *Rabbí* (Uram)». Allah addig kérdezi, amíg be nem vallja összes bűnét, és azt fogja gondolni, hogy elveszett. Allah akkor azt mondja: «Eltakartam a bűneidet a világban és megbocsátom őket neked ma», és akkor kap egy könyvet a jó tetteiről. A hitetlenek és a képmutatókat illetően, Allah nyilvánosan megmutatja rossz tetteiket. **«És a tanúk mondják: „Ők azok, akik hazudtak Allah-hal szemben.” Allah átka a bűnösökön!»** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 11:18] ”²

Hiteles közlés szól arról, hogy a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta *Rabb*-ról (*Azza wa Dzsall*):

„Allah megparancsolta (az angyaloknak, akiket hozzád rendelt), hogy lejegyezzék a jó és a rossz tetteket, majd megmutatta nekik, hogyan (írjanak). Ha valaki szándékozik tenni egy jó tettet, és nem teszi meg, akkor Allah megír neki egy teljes jó tettet (a számlájára Nála); és ha szándékozik tenni egy jótettet, és ténylegesen meg is teszi, akkor Allah megírja (a számlájára) Nála (egy jutalmat, ami annyit ér, mint) a tízszeresétől a hétszázszorosáig vagy még többszöröséig; és ha valaki

¹*Kanafa*: Allah *Szitr*-je, az Ő Takarása

²Közmegegyezéssel hadíth. Lásd *Szahíh Al-Bukhári*, 3. kötet, 621. hadíth.

szándékozik megtenni egy rossztettet, és nem teszi meg, akkor Allah egy teljes jó tettet ír neki (a számlájára) Nála, és ha szándékozik megtenni (egy rossz tettet) és ténylegesen meg is teszi, akkor Allah egy rossz tettet ír neki (a számlájára).”¹

A muszlimok megegyeznek abban, hogy a jutalom és az elszámolás el fog jönni, és ez az, ami az ésszerűségből következik. Valóban, Allah (Ta'ala) lehozta a Könyveket, elküldte a Küldötteket, és az Ibád (szolgák – teremtmények) számára kötelezővé tette, hogy elfogadják (az Üzenetet), amelyet hoztak, és hogy aszerint éljenek, ami abban meg van írva; és kötelezővé tette a küzdelmet azok ellen, akik ellenkeznek vele. Ha nem lenne ellenszolgáltatás és elszámolás, mindezek értelmüket vesztenék. Allah, a Bölcs, távol áll minden tökéletlenségtől. Ő (Ta'ala) rámutatott az elszámoltatás és ellenszolgáltatás fontosságára mondásában:

„Mi bizony meg fogjuk kérdezni azokat, akikhez ez (a Könyv) elküldetett és meg fogjuk kérdezni a Küldötteket is. ~ És Mi el fogjuk nekik sorolni, tudás alapján. Nem voltunk Mi onnan hiányzók.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:6-7]

◆ **Harmadszor: Hit Al-Dzsennában** (a Paradicsomban) és **An-Nárban** (a Pokol Tüzében), és hogy végül ezek valamelyikébe jutnak a teremtmények.

Al-Dzsenna a boldogság háza, amelyet Allah (Ta'ala) a jó hívőknek készített elő, akik hisznek abban, amit Allah

¹Al-Bukhári, Muszlim, Ahmed és mások közölték. Lásd *Szahiħ Al-Bukhári*, 8. kötet, 498. hadíth.

parancsolt nekik, és akik engedelmeskednek Allah-nak és a Küldöttének, őszinte hittel Benne és (igaz módon) követve a Küldöttét. Allah előkészített benne (a Dzsenában) mindenféle boldogságot, amelyet „*szem nem látott, fül nem hallott, és senki, soha nem képzelte el.*” Allah (Ta’ala) azt mondja:

„Azok pedig, akik hittek¹ és jótetteket cselekedtek, ők a legjobb teremtmények közül valók. ~ Jutalmuk az ő Uruknál van. Éden kertjei² lesznek azok, amelyekben folyók folynak és örökké ott fognak időzni. Tetszését leli Allah bennük, és ők is tetszésüket lelik Benne. Ez pedig annak jár, ki féli Urát.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 98:7-8]

Ő (Ta’ala) azt is mondja:

„Egyetlen lélek sem tudhatja milyen szemet gyönyörködtető öröm rejtett el számukra annak jutalmaként, amit cselekedtek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 32:17]

Ami a *Nár*-t illeti, ez a kínzás helyszíne, amelyet Allah *Al-Káfirún Adh-Dhálímún*-nak (a gonosztevő politeistáknak - bálványimádóknak) készített elő, akik nem hittek Benne és engedetlenek voltak Küldötteivel szemben. Mindenfajta kínzás

¹Allah *Tauhíd*-jában és Küldöttében, Mohamedben (szallAllahu alaihi wa szallam).

²*Al-Firdausz*: a Dzsenna középső és legmagasabb része. Efölött van Ar-Rahman (Allah, Akinek a Kegyelme mindent magába foglal) ’Ars-a. Lásd At-Tabari és Al-Qurtubi Tefszírjeit, At-Tauba (9). szúra 72. ájánál.

és büntetés található benne, amelyet el sem lehet képzelni. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„És féljétek a Tüzet, amely előkészítettett a hitetlenek számára.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:131]

„[...]Mi bizony tüzet készítettünk elő a hitetleneknek, amelynek tűz-falai körül fogják őket. És ha segítségért fohászknak, úgy vizet kapnak segítségül, amely olyan, mint az olvasztott érc, égeti az arcokat. Milyen borzalmas ital és milyen rossz nyugvóhely.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 18:29]

„Allah megátkozta a hitetleneket és a Pokol tüzét készítette elő a számukra. ~ Örökkön abban fognak égni. Nem találnak sem segítőt, sem támogatót. ~ Azon a Napon, amikor az arcuk a tűzben fog forogni azt mondják majd: «Ó bárcsak engedelmestünk volna Allahnak és a Küldöttnek!»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:64-66]

A Túlvilágban való hit része az abban való hit, hogy mi történik a halál után, mint:

A. Fitnatul-Qabr (A sírban való kínzás), amely a halott személy kikérdezése (a két angyal által) *Rabb*-ját, *Dín*-jét és Prófétáját illetően. Allah megerősíti azokat, akik hittek erőszóval. A hívő azt fogja mondani: **„Rabb-om Allah, Dín-em az iszlám és Prófétám Mohamed (szallAllahu alaihi wa szallam)”**. A *dhálimún*-t Allah tévútra fogja vezetni, a *káfir*-ok azt fogják mondani: „Hah! Hah! Nem tudom.” A képmutató

(vagy a kételkedő)¹ azt fogja mondani: „Nem tudom, hallottam, hogy az emberek mondtak valamit, ezért én is azt mondtam.”

B. A sír kínszája és öröme: A sírban a hitetlenek és a képmutatók közül a *dhálimún* kínszást kapnak. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„[...]Bárcsak látnád amikor a bűnösök a halál kínjaiban (vergődnek) és az angyalok éppen kinyújtják a kezeiket feléjük (mondván): «Adjátok ki a lelkeiteket! Ma a megaláztatás jutalmával jutalmaztattok, amiatt, amit Allah ellen mondtatok, nem az igazságnak megfelelően. És az Ő jeleivel szemben fennhéjázók gőgösök voltatok.» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:93]

Allah azt mondja a Fáraó népéről:

„Ez (pedig nem volt más, mint) a Tűz, amelyhez előhozatnak reggel és este. És azon a Napon, amikor bekövetkezik az Óra (az mondatik az angyaloknak): «Küldjétek a Fáraó háza néoét a legkeményebb büntetésbe!»» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 40:46]

¹Ez része egy Al-Bukhári és Muszlim által gyűjtött hiteles hadíthnak. A „kétséges ember” a közlőtől származik, aki nem volt biztos benne, hogy milyen emberről beszélt Aszmá (radhiAllahu anhá): „képmutató” vagy „kétséges ember”. Lásd *Szahíh Al-Bukhári*, 1. kötet, 86. hadíth. Al-Baráa bin Aázib hadíthja részletes leírást tartalmaz a sír kínszájáról. Lásd: Seikh Ali Haszan Abdul Hamíd, *Halál* c. könyvét, angolra fordította Dawud Burbank, 12-15. old.

A *Szahíh Muszlimban* van egy hadíth, amelyet Zaid ibn Thábit (radhiAllahu anhu) közölt, hogy a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta:

„Ha emiatt nem hagynátok abba (a halottak) eltemetését a sírba, hogy hallanátok a kínezést, amit én hallok, bizonyosan meghallgattatnám veletek. Majd arcát felénk fordítva¹ azt mondta: «Keressetek menedéket Allah-nál a Pokol kínezásától.» Ők azt mondták: «Menedéket keresünk Allah-nál a Pokol kínezásától.» Azt mondta: «Keressetek menedéket Allah-nál a sír kínezásától.» Azt mondták: «Menedéket keresünk Allah-nál a sír kínezásától.» Azt mondta: «Keressetek menedéket Allah-nál a látható és láthatatlan próbatételektől.» Azt mondták: «Menedéket keresünk Allah-nál a látható és láthatatlan próbatételektől.» Azt mondta: «Keressetek menedéket Allah-nál a Dadzsál (Antikrisztus) próbatételétől»² és ők azt mondták: «Menedéket keresünk Allah-nál a Dadzsál próbatételétől.»”

A sírbeli öröm csakis az igaz hívőket éri el. Allah (Ta'ala) azt mondja:

¹A Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) néhány társával volt, amikor elmentek néhány *kuffár* sírja mellett, és azt mondta: „Ezek az emberek a sír kínezésán mennek keresztül” és mondatát a sír kínezásairól a fenti szöveg szerint fejezte be.

² Eredeti közlés ad-Dadzsal próbatételéről a Szahíh Muszlim 4. kötet, 1515-1518. oldalán található.

„Azok, akik azt mondják: «A mi Urunk Allah!» majd ezután az Egyenes Úton járnak¹, Angyalok ereszkednek le hozzájuk (így szólva hozzájuk): «Ne féljete és ne szomorkodjatok! És örüljete a Paradicsomnak, amelyre ígéretet kaptatok!»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 41:30]

Ő (Ta'ala) azt is mondja:

„És midőn majd (a haldokló lelke) a torkához érkezik. ~ Ti akkor körülnéztek. ~ Holott Mi közelebb vagyunk hozzá, mint ti. Ám ti azt nem látjátok. ~ Vajon, ha nem volnátok kötésben? ~ Hát nem térítenétek azt (a lelket) vissza (a testhez), ha az igazat szólók közül valók vagytok? ~ Ha ő (a haldokló lélek) a közellévők közé tartozik. ~ Akkor az élet lehelete és fűszeres illatúak és a Gyönyörűség Kertje (várja).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 56:83-89]

Al-Baráa ibn Aázib (radhiAllahu anhu) közölte, hogy a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) beszélt arról, hogy a hívőknek az angyalok kérdésére adott feleletekor a sírban mi történik:

„Egy hang hallatszik az égbe, ami azt mondja: «Szolgám igazat mondott, ezért öltöztessétek Dzsenna beli ruhájába, terítsétek ki neki a Dzsenna beli berendezést, és nyissatok egy kaput neki a Dzsennába.» Erre körbeveszi

¹ *Isztaqámu*: Egyenesen álltak, vagyis hittek a *Tauhíd*-ban és megtettek mindent, amit Allah parancsolt (jó tetteket) és távol maradtak mindattól, amit Ő megtiltott (bűnöktől és rossz cselekedetektől).

egy fuvallat a (Paradicsom) illatával, miközben a sírja olyan széles lesz, amíg csak a szem ellát.”¹

Az utolsó napban való hit nagy haszonnal jár, többek között ezekkel:

1. Felébreszti a vágyat az engedelmesség cselekedeteinek megtételére, a betartásukért való küzdelemre az Utolsó Napon kapott jutalom reményében.

2. Felkelti a félelmet az engedetlenség cselekedeteivel szemben és attól, hogy elfogadjuk őket, annak a Napnak a büntetésétől való félelemben.

3. A hívő megnyugszik abban, hogyha az evilági dolgokat talán nem ér el, a Túlvilágon boldogság és jutalom várja.

A hitetlenek (*Kufár*) tagadják a halál utáni Feltámadást, mert azt mondják, ez lehetetlen. Ez az állítás hamis, és érvénytelenségét bizonyítja As-Sar'a, Al-Hissz és az Ésszerűség.

As-Sar'a bizonyíték: Allah (Ta'ala) azt mondja:

„A hitetlenek azt állították, hogy nem támasztatnak föl. Mondd: «De igen, az Uramra! Bizony feltámasztattok! Majd hírt kaptok arról, mit is tettetek. Mindez Allah-nak nagyon könnyű.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 64:7]

¹Al-Baráa bin Aázib hadítha hosszú, Imám Ahmed és Abu Dáwúd közölték. Lásd a 70. lábjegyzetet.

Minden Írás megegyezik ezt a kérdést illetően.

Al-Hissz bizonyíték: Allah megmutatta teremtményeinek a halálból való feltámadást ebben az életben. A Baqara szúrában öt példa van erre.

- ***Első példa*** az, amikor Músza (Mózes alaihisz-szalám) népe azt mondta neki:

„[...]Nem hiszünk neked addig, míg tisztán nem látjuk Allah-ot.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:55]

Allah a halálukat okozta, majd visszaadta az életüket. Allah (Ta'ala) így szólt a Bani Iszráíl-nek (Izrael népének):

„És (emlékezzetek) midőn mondtátok: «Ó Múszá (Mózes)! Nem hiszünk neked addig, míg tisztán nem látjuk Allahot.» És ekkor megragadott benneteket a mennydörgés és ti láttátok azt. ~ Ezután új életre támasztottunk benneteket a halálotok után. Talán hálásak lesztek!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:55-56]

- ***Második példa*** az a történet, amikor egy ember meghalt, és a Bani Iszráíl egymást vádolták azzal, hogy ki ölte meg. Allah (Ta'ala) azt parancsolta nekik, hogy vágjanak le egy tehenet, és hogy üssék meg (a meggyilkolt embert) a (tehen) darabjával (hogy életre keljen egy időre) és megmutassa gyilkosát.¹ Allah (Ta'ala) azt mondja erről:

¹ Ez egy lecke volt Izrael Gyermekei és az egész emberiség számára, hogy Allah képes életet adni a halottnak ebben az

„És (emlékezzetek) midőn megöltetek egy lelket, így vita lett közöttetek miatta. Ám Allah előhossa azt, amit ti elrejtetek. ~ És Mi mondtuk: «Üssetek rá (a megöltre) egy darabjával (a tehénnek)!» Ekképpen támasztja fel Allah a halottakat és mutatja meg nektek az Ő Jeleit. Talán felfogjátok az eszetekkel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:72-73]

• **Harmadik példa** az a történet, amikor az emberek ezrei elmenekültek otthonaikból halálfélelmükben. Allah halálukat okozta, majd életre keltette őket. Ő (Ta'ala) azt mondja róluk:

„Vajon nem láttad azokat, akik ezrével hagyták el lakhelyeiket, a haláltól való félelmükben. Allah azt mondta nekik: «Haljatok meg!» Majd életre keltette őket. Bizony Allah hatalmas kegyet gyakorol az emberekkel szemben. Ám a legtöbb ember nem hálás.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:243]

• **Negyedik példa** az, amikor egy ember egy város romjai mellett elhaladva arra gondolt, hogy lehetetlen lenne életre kelteni. Allah (Ta'ala) a halálát okozta száz évre, majd feltámasztotta (újra). Erről azt mondja Allah (Ta'ala):

„Vagy az, aki elhaladt egy város mellett, amely romjaiban hevert, és mondta: «Ennek halála után hogyan éleszthetné ezt fel Allah?» Allah pedig a halálba küldte száz évre, majd életre keltette. Mondta: «Mennyi ideig tartózkodtál?» Mondta: «Egy napig maradtam, vagy néhány napig.» Mondta: «Száz évig voltál ott. Nézd csak

életben, ugyanúgy, ahogy feltámasztani a halottakat a Feltámadás Napján.

meg az ételedet és az italodat, ezek nem romlottak meg. Nézd csak meg a szamaradat! És hogy jellé tegyünk téged az emberek számára, nézd csak a csontjait, hogy tesszük helyre azokat, majd hússal ruházzuk fel.» Miután mindez világhosszúvá vált számára, mondta: «Tudom, hogy Allah mindenre képes.»» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:259]

• *Ötödik példa Ibráhím Al-Khalíl¹* története, amikor megkérte Allah-ot, hogy mutassa meg neki, hogyan támasztja fel a halottat. Allah (Ta'ala) azt parancsolta neki, hogy vágjon le négy madarat, és tegyen a részeikből minden körülötte lévő dombra. Majd parancsolta neki, hogy hívja a madarakat, és nézze meg, hogy részei újra összeállnak, és gyorsan felé repülnek. Allah (Ta'ala) azt mondja erről:

„És midőn Ibráhím (Ábrahám) mondta: «Uram! Mutasd meg nekem, hogyan kelted életre a halottakat!» Mondta: «Talán nem hiszel?» Ő pedig mondta: «De, igen! Ám hadd nyugodjon meg a szívem!» Mondta: «Végy hát négy madarat, és fordítsd magad felé azokat! Majd tégy minden hegyre egy-egy darabot (le kellett vágnia azokat és fel kellett darabolnia. Ezután helyezte el a megadott helyekre.) belőlük! Majd hívd azokat, és íme sietve jönnek hozzád. Tudd, hogy Allah Hatalmas és Bölcs.»» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:260]

¹ *Ibráhím Al-Khalíl* Ibráhím (Ábrahám) Próféta, aki iránt, akárcsak Mohamed Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) iránt, Allah különleges szeretetét és megbecsülését fejezte ki.

A fentiek valós, megtörtént példák, amelyek azt bizonyítják, hogy lehetséges a halottak feltámadása. Korábban már említettük, hogy a halottak életre keltése és sírból való feltámasztásuk Allah akaratából olyan jelek voltak, amelyet Allah adott Ísza ibn Mariamnak (Jézusnak, Mária fiának, alaihum-szalám).

Az ésszerűség bizonyítékának két aspektusa van:

- **Első:** Allah (Ta'ala) hozta létre az eget és a Földet. Mivel Ő képes megteremteni a világot, nem képtelen megismételni a teremtést (miután véget ért a teremtett világ). Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Ő az, Aki elkezdte a teremtést majd megismétli azt. Ez könnyebb a Számára![...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 30:27]

„[...]Ahogyan véghezvittük az első teremtést, megismételjük azt. Tőlünk származó ígélet ez! (A Mi feladatunk ez) bizony ekképpen cselekszünk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:104]

Azoknak adott válaszként, akik tagadták azt, hogy széthrohadt, szétmállott csontok valaha életre kelhetnek, Allah azt parancsolta (a Profétának szallAllahu alaihi wa szallam):

„Mondd (Mohamed – szallAllahu alaihi wa szallam): «Az kelti életre azokat, Aki először megteremtette őket. És Ő az, Akinek minden teremtményről tudása van.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 36:79]

- **Második:** A föld olykor száraz és élettelen, egyetlen zöld növény nélkül. Majd leesik az eső, életre kel, és zöld és

életteli lesz, mindenféle szép növény jelenik meg rajta. Aki Képes arra, hogy életet adjon neki, miután halott volt, arra is Képes, hogy életre keltse a halottakat. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Az Ő Jelei közül való az is, hogy látod a földet alázatosan (terméketlennek), ám ha vizet küldünk le rá, megrázkódik és sarjadni kezd. Bizony az, Aki életre keltette azt, Ő életre kelti a halottakat. Ő mindenre képes!”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 41:39]

Ő (Ta'ala) azt is mondja:

„Áldott vizet (esőt) küldtünk le az égből, ami által kerteket sarjaztottunk és aratni való magvakat. ~ És sudár pálmákat, amelyeken tömött (rendezett) fürtök sorakoznak. ~ A (hívő) szolgák táplálékául. És holt területet keltettünk vele életre. Így lesz az előjövétel (a Feltámadás).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 50:9-11]

Megjegyzés: Néhány (igazságtól) eltévelyedett ember tévútra ment és tagadta a sírban lévő kínzást és örömet, azt állítva, hogy ez ellenkezik a valósággal. Azt mondták, hogy ha a sírban lévő halottat kiássák¹, ugyanolyan állapotban találják, amilyenben volt (temetése előtt), és a sír sem szűkebb, sem tágabb nem lett. Ez az állítás érvénytelen As-Sar'a, Al-Hiszz és Ésszerűség miatt is.

♦ *As-Sar'a* szerint ott vannak a szövegek, amelyek kijelentik a sírban lévő kínzást, ahogy korábban olvashatjuk „A

¹A test elbomlása előtt.

túlvilágban való hit egy része a hit abban, ami a halál után közvetlenül történik” fejezet (B) részénél.

A Szahíh Al-Bukháriban van egy hadíth, amelyet Ibn Abbász (radhiAllahu anhu) beszélt el:

„Egyszer a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) keresztülment Medina egyik temetőjén, és két ember hangját hallotta, akik éppen sírbeli kínzásukban részesültek. A Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta: «Büntetést kapnak, nem egy fő bűnért, mégis bűnük nagy: Egyikük nem védte meg magát (a lepecsételéstől) a vizelet elől¹, és a másik Namímá-t² terjesztett.»³

◆ **Al-Hissz** bizonyítéka az, hogy az ember azt látja álmában, hogy ő egy tágas gyönyörű helyen van, ahol jól érzi magát, vagy, hogy egy szűk és kellemetlen helyen van, amitől szenved. Néha felébred attól, amit látott, de mégis az ágyában van a szobájában, ahol azelőtt volt. Az alvás olyan, mint a halál, és ezért hívta Allah (Ta´ala) *Wafāt*-nak. Azt mondja:

„Allah ragadja el a lelkeket azok halálakor. És (azt is), amelyik még nem halt meg, azt (is) álmában (elragadja). És visszatartja azt, amelynek eldöntötte a halálát és elengedi a

¹Egyik közlés szerint: „az ő vizelete”.

² *Namímah*: hamis információk terjesztése és rosszindulatú félreértések keltése, ellentét vagy ellenségesség szítása céljából.

³*Szahíh Al-Bukhári*, 8. kötet, 81. hadíth.

másikat egy megszabott határidőig.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 39:42]

◆ *Az ésszerűség* szerint az ember álmában igaz álmodást lát, ami ugyanolyan, mint a valóság. Akár a Próféta (szallallahu alaihi wa szallam) is láthatja valós alakjában, és aki látja őt valós alakjában, akkor ő valóban látta őt. Ugyanakkor az alvó ember még mindig a szobájában van, messze attól, amit látott. Tehát ha ez lehetséges az evilági életben, nem lenne lehetséges a Túlvilágon?

Arra az állításra, hogy „*ha a sírban lévő halottat kiássák, ugyanolyan állapotban találják, amilyenben volt (temetése előtt), és a sír sem szűkebb, sem tágabb nem lett*”, számos módon lehet felelni, köztük a következőképpen:

Először: Nem megengedett ellenkezni azzal, amit *As-Sar'a* kinyilvánított (bizonyítékokból) ilyen megcáfolható kétségekkel. Ha valaki, aki véleményét ilyen kétségekre alapozza, belegondolna abba, amit *As-Sar'a* kinyilvánít, felismerné kétségei érvénytelenségét. Egy vers azt mondja:

Sokan vádolják az alapos mondást azzal, hogy hibás – még a hiba megértésükben van.

Másodszor: A *Barzakh*¹ beli állapotok *Al-Ghaibhoz* tartoznak, amit lehetetlen felfogni *Al-Hissz* által. Ha az érzékekkel felfogható lenne, akkor a *ghaib-ban* való hit jutalma elveszne, és a benne hívők ugyanolyannak számítanának, mint akik egyszerűen elfogadják az igazságot.

¹*Barzakh*: (szó szerint: akadály, elválasztás). A halál és a feltámadás közti időszak.

Harmadszor: A kínzás és a öröm, valamint a sír szűk illetve tágas volta csakis a halott számára érzékelhető, nem más számára. Ez ugyanolyan helyzet, mint amikor valaki álmában egy szűk és furcsa helyen találja magát, vagy egy kényelmes és szép helyen. A többiek szempontjából a helye alvás közben nem változott. Még mindig a szobájában van, az ágyában, a takaró alatt. A Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) kapott Kinyilatkoztatást (*Wahi*), amikor a társai között volt: ő hallotta a Kinyilatkoztatást, de társai nem. Néha az angyal (Dzsibríl – Gábiel) emberi formát öltött és beszélt a Prófétával (szallAllahu alaihi wa szallam) és a *szahába* nem hallották és nem látták őt.

Negyedszer: A teremtmények felfogóképessége arra korlátozódik, aminek a felfogására Allah (Ta'ala) képessé tette őket. Lehetetlen számukra, hogy minden létezőt felfogjanak. A hét ég és a Föld és mindaz, ami ezekben van, nincs bennük olyan, ami nem mond *Teszbiħ bihamdillah*-t: folyamatosan Allah-ot dicséri, hogy Ő távol áll minden hibától és tökéletlenségtől. Ez a *teszbiħ* igaz és valós, és van, hogy Allah (Ta'ala) megengedi valamelyik teremtményének, hogy hallja. Mégis, ez rejtve van előlünk. Allah (Ta'ala) ezt mondja erről:

„A hét ég és a föld és ezek lakói az Ő iránti hálát zengik. Minden az Ő iránti hálát zengi. Ám ti nem értitek az Ő hálájukat.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:44]

Ugyanígy a sátánok és a dzsinnek mennek ide-oda a földön és a dzsinnek egy csoportja elment Allah Küldöttéhez (szallAllahu alaihi wa szallam), hallgatta csendben a Korán-

olvasást, és amikor befejeződött, visszamentek a népükhöz, mint figyelmeztetők. Erről azt mondja Allah (Ta'ala):

„Ó Ádám fiai! Ne vigyen kísértésbe benneteket a sátán, ahogyan szüleiteket kiűzte a Paradicsomból azzal, hogy levetette róluk a ruházatukat, hogy meglássák egymás szemérmét. Ő lát benneteket és az ő csapata is onnan, ahol ti nem láthatjátok őket. Mi a sátánokat azok segítőivé tettük, akik nem hisznek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:27]

És mivel a teremtmények nem képesek megérteni minden létező dolgot, nem megengedett számukra letagadni azt, ami ki lett jelölve a *ghaibból*, csak mert ők nem tudnak róla.

Hit a Qadar-ban

Al-Qadar – Allah elrendelése Saját Bölcsessége szerint, amellyel előre tud mindent.

A Qadar-ban való hit négy dolgot foglal magában:

◆ ***Először:*** Hit abban, hogy Allah (Ta'ala) tud mindent nagy vonalakban és részleteiben, hogy mi történt a múltban, mi történik éppen most, vagy mi fog történni a jövőben örökre, akár az Ő Tetteiről, akár az *'Ibád* (szolgái – teremtmények) tetteiről van szó.

♦ **Másodszor:** A hit abban, hogy Allah (Ta'ala) megírta (mindent, ami a Tudásához tartozik) *Al-Lauhu-l-Mahfúdh*-ban.¹ E két aspektusról (tudás és megírás) Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Talán nem tudod, hogy Allah tudja azt, ami az égben van és azt is, ami a földön. Az Írásban van! Ez bizony Allah számára könnyű.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:70]

A *Szahíh Muszlimban* Abdullah ibn 'Amr ibn Al-Ász (radhiAllahu anhu) nyomán olvashatjuk, aki azt mondta:

„Hallottam Allah Küldöttét (szallAllahu alaihi wa szallam), hogy azt mondja: «Allah megírta a teremtett világ elrendelt méreteit (és megfelelő arányait) ötvenezer évvel az eget és a Föld teremtése előtt.»”²

♦ **Harmadszor:** A hit abban, hogy egy teremtett dolog sem jött létre, kivéve Allah (Ta'ala) Akaratából, attól függetlenül, hogy az Ő Tetteiről, vagy a teremtett lényekéről van szó. Allah (Ta'ala) így beszél a Saját tetteiről:

¹*Al-Lauhu-l-Mahfúdh*: A Megőrzött Tábla.

„Azt mondta:«Vajon azt szolgáljátok, amit ti faragtatok meg? Jóllehet Alah teremtett benneteket és azt is, amit tesztek.»” [Korán, 37: 95-96] Asz-Szaffát szúra jelentőségteljes ájái.

²*Szahíh Muszlim*, 4. kötet, 6416. hadíth.

„És a te Urad azt teremt, amit akar és választ.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 28:68]

„[...]Allah azt tesz, amit akar.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 14:27]

„Ő az, Aki formát ad nektek az anyaméhekben úgy, ahogyan Ő akarja.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:6]

A teremtmények cselekedeteivel kapcsolatban Ő (Allah Ta'ala) azt mondja:

„[...]Ha Allah akarta volna, akkor hatalmat adott volna nekik felettetek és akkor harcoltak volna ellenetek.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:90]

„[...]Ha Allah akarta volna nem tették volna ezt! Hagyd őket és azt, amit koholnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:137]

♦ *Negyedszer:* A hit abban, hogy minden lényt Allah teremtette, *dhawátihá* (őket magukat), tulajdonságaikat és mozgásukat. Allah (Ta'ala) azt mondja:

„Allah mindennek a Teremtője és Ő mindennek a Felvigyázója.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 39:62]

„[...]És megteremtett mindent, és mindennek megszabva mértékét, rendelte azt el.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 25:2]

Azt mondja Ibráhím Prófétajáról (alaihisz-szalám), hogy azt mondta népének:

„Miközben Allah teremtett titeket és azt, amit csináltok.”¹ [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 37:96]

Al-Qadar-ban való hit fenti leírása nem tagadja, hogy az *'abd*-nak (szolgának – teremtménynek) van *masí'ah*-ja (akarata) és *qurdah*-ja (képessége) az akaratlagos cselekedeteket illetően, mivel mind *As-Sar'a* és a Valóság is alátámasztja ezeket.

- *As-Sar'a* szerint Allah (Ta'ala) azt mondja a *masí'ah*-ról (az ember akaratáról):

„[...]Aki akarja az az ő Urához tér meg.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 78:39]

„[...]Menjetek a szántóföldekre,² ahogyan csak akartok.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:223]

¹Ibráhím (alaihisz-szalám) a népe által imádott bálványokról mondta ezt.

²Allah a feleségeket *Harth*-ként: megművelt földként írja le férjük számára. Azt mondja: **„Menjetek a szántóföldekre, ahogyan csak akartok.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:223]

„Menjetek a szántóföldekre” azt jelenti: engedélyezett a szexuális kapcsolat a feleségeddel.

Allah azt mondja a *qurdah*-ról (az ember képességéről):

„Féljétek hát Allah-ot amennyire tőletek telik! Figyelmesen hallgassatok és engedelmeskedjétek.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 64:16]

„Allah egyetlen lélekre sem ró ki többet, mint, amennyire az képes. Mindenkinek az jár (jóként) amiért megdolgozott, és az íratik fel ellene, amit megszerzett.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:286]

• *A valóság aspektusából nézve*, mindenki tudja, hogy rendelkezik *masi'*-val és *qudrá*-val, amelyek szerint cselekszik vagy abba hagyja, és ami által megkülönbözteti azt, amit akarattal tesz, mint a járás, vagy amit nem szándékosan tesz, mint a reszketés. Azonban az *'abd* (szolga – teremtmény) akarata és képessége csakis Allah Akarata és Képessége miatt létezik. Ő (Ta'ala) azt mondja:

„Azoknak, akik az egyenes Úton akarnak járni (közületek). ~ Ám ti csak akkor akarhatjátok, ha úgy akarja Allah, a teremtmények Ura.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 81:28-29]

És mivel az egész univerzum Allah-é (Ta'ala), ezért semmi nem jön létre az Ő Királyságában az Ő Akarata nélkül.

Al-Qadar-ban való hit, ahogy fent elmagyaráztuk nem ad kifogást az *'abd*-nak (szolgának – teremtménynek) arra, hogy elhagyjon kötelező cselekedeteket vagy, hogy engedetlen dolgokat tegyen. Az, hogy „*úgyis meg volt írva*” nem érvényes kifogás, a következők miatt:

Előszőr: Allah azt mondja:

„Azt fogják mondani azok, akik társítottak: «Ha Allah akarta volna nem társítottunk volna, és az apáink sem és nem tiltottunk volna meg semmit.» Így hazudtoltak meg azok, akik előttük voltak, míg meg nem ízlelték a Mi csapásunkat. Mondd: «Rendelkeztek-e olyan tudással, amit előhozhatnátok nekünk? Vélekedést követtek csupán, és csupán találgattok.»» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:148]

Ha a *Qadar* kifogás lenne, akkor Allah nem büntetné meg az embereket a rossz cselekedeteik miatt.

Másodszor: Allah azt mondja:

„Küldöttek, akik örömhír hozókként és intókként jöttek, hogy az embereknek ne lehessen Allah-hal szemben érvük a küldöttek után. Allah Hatalmas és Bölcs.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:165]

Ha a *Qadar* érvényes kifogás lenne arra, hogy engedetlen legyen valaki (a Küldöttekkel), ez akkor sem szűnne meg, ha elküldte a Küldötteket, mivel az engedetlenség meg fog történni, Allah akaratából, a Küldöttek elküldése után is.

Harmadszor: Egy Ali ibn Abi Tálib (radhiAllahu anhu) által közölt hadíthban, amelyet mind Al-Bukhári, mind Muszlim összegyűjtöttek, a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta:

„Senki sincs közületek, kinek helye meg ne lenne írva a Pokolban vagy a Dzsennában.»» Egy ember a nép közül azt mondta: «Ne hagyatkozzunk erre (és hagyjunk fel a cselekedeteinkkel)?» Ó (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta: «Folytassátok a (jó tettek) cselekvését, mert

mindenki könnyűnek fogja találni az olyan tettek megtételét, amelyek arra a helyre vezetnek, amire ő meg lett teremtve.»” (És akkor a Próféta szallAllahu alaihi wa szallam a következő áját olvasta:

«Aki ad és féli Istenét (Allah-ot), ~ És igaznak tartja a Legjobbat,¹ ~ Annak megkönnyítjük a legkönnyebb sorshoz vezető utat. ~ De aki fösfény és öntelt, ~ És hazugságnak tartotta a Legjobbat, ~ Annak megkönnyítjük a legrosszabb sorshoz való jutást.» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 92:5-10]”²

A Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) megparancsolta a jótettek megtételét és megtiltotta a *Qadar*-ra való hagyatkozást.

Negyedszer: Allah (Ta‘ala) azt parancsolta a szolgálknak, hogy törvényes dolgokat tegyenek, és megtiltotta nekik (a tilalmasat) és felelősségre vonja, kivéve azért, amit képtelen megtenni. Allah (Ta‘ala) azt mondja:

„Féljétek hát Allahot, amennyire tőletek telik![...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 64:16]

¹ *Al-Huszna* (a Legjobb) vagy azt jelenti: lá iláha illaLlah, vagyis nincs más jogosan imádkozható istenség, csak Allah, vagy Allah jutalma, vagyis hogy Allah ellenszolgáltatást ad neki azért, amit Allah Útján költött, vagy megáldja a *Dzsenná*-val.

² Lásd *Szahíh Al-Bukhári*, 9. kötet, 642. hadíth.

„Allah egyetlen lélekre sem ró ki többet, mint, amennyire az képes.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:286]

Ha egy ember kényszer hatására cselekszik, akkor olyan terhek fogják nyomasztani, ami elől nem tudott elmenekülni. Ez mindenképpen hamis. Ha valaki valamit feledékenységből, tudatlanságból vagy kényszerből tesz, akkor nem bűnös, mert ezek meg vannak számára bocsátva.

Ötödször: Allah (Ta'ala) *Qadar*-ja egy megőrzött titok, amely rejtve marad addig, amíg meg nem történik, ami el lett rendelve. Az *'abd* (szolga – teremtmény) szándékozik megtenni egy bizonyos cselekedetet, és ő nem rendelkezik azzal a tudással, hogy Allah mit írt elő a *Qadar*-ban. Tehát nem hivatkozhat Allah *Qadar*-jára, mivel nem tudja, mi van benne.

Hatodszor: Látjuk hogy az ember igyekszik elérni azokat a dolgokat, amelyek hasznot hozznak neki az evilági dolgokból. Nem hagyja el ezeket, hogy majd aztán a *Qadar*-t hibáztassa, amiért elhagyja őket. Miért van akkor az, hogyha valaki elhagyja azokat a dolgokat, amelyek a vallásában hasznosak a számára, akkor a *Qadar*-t használja kifogásként? Nem mindkét dolgot egyformán kellene kezelni?¹

A következő egy olyan példa, amely rávilágít erre a kérdésre. Ha két út van egy ember előtt: az egyik egy olyan városba vezet, amely tele van bűnnel, rendetlenséggel, gyilkossággal, félelemmel, éhséggel, fosztogatással, és

¹Ez azt jelenti, hogy ne forduljon el attól, ami hasznos a számára, majd a *Qadar*-t hibáztatja emiatt.

mindenfajta szexuális és erkölcsi romlottsággal; a másokban rend, biztonság és nyugalom van, bőséges ellátás és jó élet, és amelyben az élet, a méltóság és a vagyon tiszteletet kap; melyik utat választja?

Természetesen azt az utat fogja választani, amely a rend és a biztonság városába viszi. Egy értelmes ember nem menne azon az úton, amely a káosz és a félelem városába vinné, majd a *Qadar*-t használná kifogásként. *Miért van az mégis, hogy amikor a Túlvilágról van szó, és valaki a Pokol tüzébe vezető utat választja a Dzsennába vezető helyett, akkor a Qadar-t hozza kifogásként?*

Másik példa: Ha egy betegnek azt mondja az orvos, hogy vegye be a felírt orvosságot, beveszi, még ha nem is ízlik neki. És ha tilos neki valamilyen ételt ennie, ami ártalmas a számára, akkor nem eszik belőle, még ha vágyik rá, akkor sem. Azért teszi mindezt, hogy meggyógyuljon és egészséges legyen. Elég lehetetlen, hogy valaki ne venné be a gyógyszert vagy megenné a számára káros ételeket, és közben a *Qadar*-ra hivatkozzon! *Akkor miért hagyja el az ember Allah és Küldötte parancsait, vagy teszi meg azt, amit Allah és a Küldötte megtiltott, és a Qadar-ra hivatkozik közben?*

Hetedszer: Ha egy ember, aki a *Qadar*-t használja kifogásként arra, amit elhagyott *Al-Wádzsibát-ból*¹, vagy amit elkövetett bűnt, de ha valaki, aki elveszi a vagyonát és megsérti becsületét, azt mondja neki: ne hibáztass engem! A támadásom ellened Allah *Qadar*-ja miatt volt (vagyis Allah megírta előre), nem fogadná el a kifogását. *Hogyan lehetséges akkor, hogy*

¹*Al-Wádzsibát*: mindaz, ami a *dín*-ben (hitben – életmódban) kötelező.

nem fogadja el mástól a Qadar-t kifogásként, amikor ő viszont kifogásként használja fel agressziójában Allah jogai ellen?

Azt mondják, hogy Amír Al-Mu'minín¹ 'Umar ibn Al-Khattáb (radhiAllahu anhu) azt parancsolta, hogy vágják le a kezét egy tolvajnak, akinek a törvény szerint le kellett vágni a kezét. A tolvaj azt mondta: „Várj, Ó, hívők vezetője! Allah Qadar-ja szerint követtem el a lopást (vagyis a Qadar-ra hivatkoztam).” 'Umar azt felelte: „És mi is mindenképpen Allah Qadar-ja szerint vágjuk le (a kezedet).”

Allah qadar-jában való hit hasznai közül:

1. Hagyatkozás Allah-ra (Ta'ala), amikor az eszközöket használjuk (amelyek által valamit létrehozunk), tehát nem magára az eszközre hagyatkozunk, az alapján, hogy mindent Allah rendelt el előre, meghatározott arányokban.

2. Az ember megmenekül a fennhéjázástól, ha eléri a célját, mert az, hogy elérte, Allah (Ta'ala) Kegye iránta, mivel Ő rendelte el előre azokat az eszközöket, amelyek a jó és sikeres dolgokhoz vezetnek. Ha valaki beképzelt, az elfelejt hálásnak lenni Allah-nak a Kegyeiért.

3. Biztosítja a béke és a nyugalom állapotát azzal kapcsolatban, hogy ami eléri az embert, azt Allah (Ta'ala) rendelte el. Nem aggódik azon, hogy valamit, amit szeretet volna, azt nem sikerült elérnie, vagy, hogy ami megtörtént, azt

¹Amír Al-Mu'minín: A hívők vezetője.

nem akarta, mivel mindez összhangban van Allah *Qadar*-jával – és az Ővé az ég és a Föld – és amit Ő megírt, az elkerülhetetlenül megtörténik. Allah erről azt mondja:

„Egyetlen csapás sem éri a földet és titeket sem, csak úgy, hogy az Írásban van, még mielőtt megteremtettük volna azokat. Ez bizony könnyű Allah-nak. ~ Azért, hogy ne keseregjetez amiatt, ami elkerült benneteket és ne örvezzetez annak, ami elért benneteket. Allah nem szereti az öntelt büszkélkedőket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 57:22-23]

A Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta:

„Milyen csodálatos a hívők helyzete! Minden ügyükből jó származik, és ez senki más esetében nincs így, csak a hívőkében: Ha bármilyen *szarraa*¹ éri őt, hálát ad (Allah-nak), és az jó neki. És ha bármilyen *darra*² éri őt, és állhatatosan kezeli, az is jó neki.”³

Két szekta tévelyedett el Al-Qadarral kapcsolatban:

¹*Szarra*: Virágzás, jólét, könnyű élet, siker Allah-nak való engedelmességben a dín minden szempontjából, stb.

²*Darra*: Szegénység, betegség, nehézség, probléma, próbatétel, stb.

³Muszlim közlésében. Lásd *Szahíh Muszlim*, 4. kötet, 7138. hadíth.

Egyikük *Al-Dzsabrijah*¹, akik azt mondják, hogy az ember minden tetteire rá van kényszerítve, és sem hatalma, sem akarata nincs a cselekvésre.

A másik *Al-Qadarijjah*², akik azt mondják, hogy amit az ember tesz, az teljes egészében saját képességéből és szabad akaratából teszi, és hogy Allah *Masí'ah*-ja (Akarata) és

¹*Al-Dzsabrijah* (az arab *dzsabr*, 'kényszer' szóból), akik a determinizmust hirdették a szabad akarattal szemben. Ők Dzsahm bin Szafuan (megh. H 128/Kr. u. 745) követői. Doktrináik szerint az üdvözülés már meg van határozva, és az ember nem tud valójában sem érte, sem ellene tenni. Eszerint a nézet szerint az ember olyan, mint egy toll a levegőben.

²*Al-Qadarijjah*, predesztináció-hit, a *Dzsabrijah* ellentéte. Azt állítják, hogy az ember a saját tetteit teremti saját képességével, és akarata Allah-on kívül más teremtőket teremt. Ezért mondta a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam), hogy ők ennek az Ummának a *madzsús*-ai (tűzimádói), mert a tűzimádók mondják azt, hogy a sátán teremti a rossz és ártalmas dolgokat, és ezáltal a sátánt teremtővé teszik Allah mellett. Allah messze felette áll mindannak, amit ezek a szekták állítanak.

Abu Dáwúd közölte Abdullah bin Umartól, hogy a Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) azt mondta: **„*Al-Qadarijja* ennek az Ummának a *madzsús*-ai, ha megbetegednek, ne látogassátok őket, és ha meghalnak, ne vegyetek részt (temetéseiken).”**

Seikh Al-Albáni azt mondta, hogy ez a hadíth *haszan* (jó). Lásd *At-Tahawijjah*, 273. old., és Abi Ászim, *Asz-Szunnah*, V. 1/149.

Qudrah-ja (Képessége) semmilyen sem befolyásolja azt, amit az ember tesz.

Válasz az első szektának (*Al-Dzsabrijah*) *as-sar'a* és az ésszerűség szerint:

***As-sar'a* szerint**, biztos, hogy Allah (Ta'ala) képességet és szabad akaratot adott az *'abd*-nak (szolgának – teremtménynek), és a tetteit is neki tulajdonítja. Ő (Ta'ala) azt mondja:

„[...]Van közöttetek olyan, aki az evilági életet akarja és van olyan, aki a Túlvilágot.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:152]

„És mondj: «Az igazság az Uratoktól származik!» Aki akar, az higgyen! Ám, aki akar az legyen hitetlen. Mi bizony tüzet készítettünk elő a hitetleneknek, amelynek tűz-falai körül fogják őket.[...]” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 18:29]

Azt is mondja:

„Aki jóra való módon cselekszik, magának teszi azt. Ám, aki rosszat tesz, az maga ellen teszi azt. A te Urad nem igazságtalan a hívő szolgákkal.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 41:46]

Az ésszerűség szerint, ismert, hogy minden ember képes megkülönböztetni akaratlagos tetteit, mint evés, ivás, eladás és vásárlás, és az olyan dolgokat, amelyek megtörténnek vele akarata nélkül, mint a láz miatti reszketés, vagy leesés a tetőről. Az első esetben saját szabad akarata szerint cselekszik,

kényszer nélkül, míg a második esetben nem is volt választása, és nem is akarja azt, ami megtörtént vele.

Válasz a második szektának (Al-Qadarijyah) as-sar'a és ésszerűség szerint:

As-sar'a szerint biztos, hogy Allah a teremtője mindennek, és minden dolog Allah Akaratából létezik. Allah (Ta'ala) megmutatta Könyvében, hogy a teremtmények tettei az Ő Akarata szerint történnek meg. Ő (Ta'ala) azt mondja:

„[...]Ha Allah akarta volna, akkor nem harcoltak volna egymással azok, akik utánuk éltek azt követően, hogy eljött hozzájuk a nyilvánvaló bizonyíték. Ám nézeteltérés támadt közöttük. Egyesek közülük hittek, mások hitetlenkedtek. Ha Allah akarta volna nem harcoltak volna egymással. Ám Allah azt tesz, amit Ő akar.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:253]

„Ha akartuk volna minden egyes léleknek megadhattuk volna az útmutatását. Ám valóra vált az Általam kimondott szó: «Bizony megtöltöm a Poklot a dzsinnekkal és emberekkel együttesen.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 32:13]

Az ésszerűség szempontjából, nyilvánvaló, hogy az egész univerzum Allah-é, és mivel az ember a része ennek az univerzumnak, ebből következően ő is Allah-hoz tartozik. Aki valakinek alá van rendelve, nem tartozik a jogai közé, hogy a Tulajdonos tulajdonával azt tegye, amit akar, kivéve az utóbbi engedélyével és akaratával összhangban.

Az iszlám *Aqidah ahdáf*-ja (céljai)

Nyelvészetileg *al-hadaf* (tbsz: *ahdáf*)¹ számos jelentéssel bír, ezek között van a következő: „*egy cél, amelyet valaki megcéloz lövéskor vagy dobáskor*”, vagy „*az akarát és a vágy tárgya; egy vég, amit valaki el szándékozik érni.*”

Az iszlám *aqidah ahdáfja* azok nemes célok, amelyek úgy érhetők el, ha az ember ragaszkodik hozzá. Számos különböző célja van, ezek közül valók a következők:

Először: Ószinte szándék megalapozása Allah (Ta'ala) egyedüli imádatára, mivel Ő a Teremtő, Akinek nincs társa. Tehát az imádat szándéka csak Őt illeti meg.

Másodszor: Megszabadítani az elmét és a gondolatokat az irracionális és kaotikus veszteségektől, amelyek onnan indulnak ki, hogy a szívben nincs *aqidah*, mert a szív ilyen állapotában minden hitnek híján van, és csak azt imádja, ami anyagilag felfogható, vagy hibás hitek és babonák félrevezetésének van kitéve.

Harmadszor: Lelki béke és értelmes gondolkodás, így az ego nem aggodalmaskodik, és az elme megszabadul a zűrzavartól. Ez azért van, mert ez az *aqidah* összekapcsolja a hívőt Teremtőjével, és ennek eredményeképpen elfogadja Őt, mint *Rabb*-ját (Urát – Fenntartóját), és törvényalkotó Bíróját. Ennek következtében szíve bizalmat nyer az Ő igazságos

¹Lásd *Lane's Lexicon*, 2. kötet, 2248. old.

választásában, és keblét megnyitja az iszlám előtt, nem keresve mellette semmi mást.

Negyedszer: A szándékok és a tettek védelme az eltévelyedéstől Allah imádatában vagy a teremtményekkel való kapcsolatban, mivel az *aqidah* alapjaihoz tartozik a hit a Küldöttekben, és ők biztos szándékkal cselekedtek.

Ötödször: A dolgok komolyan vétele és határozottság, hogy az ember nem szalaszt el egyetlen lehetőséget sem anélkül, hogy ne tenne jó tetteket Allah jutalmában reménykedve. Emellett, ha lát valami rosszat, távol tartja magát tőle Allah büntetésétől való félelmében, mert az *aqidah* alapjaihoz tartozik a hit a Feltámadásban és a tettekért való ellenszolgáltatásban:

„Mindegyiknek meglesznek a fokozatai, annak megfelelően, amit cselekedtek. Az Urad nem figyelmetlen azzal szemben, amit ők cselekszenek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:132]

A Próféta (szallAllahu alaihi wa szallam) bátorított e cél elérésére:

„A jó hívő jobb és kedvesebb Allah-nál, mint a gyenge hívő, de mindkettőben van jó. Őrizd meg azt, ami hasznos neked (a Túlvilágon), és kérd Allah segítségét, és ne ess kétségbe. Ha valami kicsúszik a kezedből (baj, szerencsétlenség, probléma elér téged), ne mondd azt: ha ezt és ezt tettem volna, akkor ez és ez történt volna, hanem

mondj: Allah azt teszi, amit elrendelt. Mert a 'ha' kinyitja a sátán cselekedeteit.”¹

Hatodszor: Erős *Ummah* megalapozása, ami mindent megtesz *dín*-je megszilárdításáért, és alapjai megerősítéséért, nem foglalkozva azzal, hogy mi (baj) éri őt célja elérése közben. Allah (Ta'ala) azt mondja erről:

„Az igazhívők azok, akik hisznek Allahban és a Küldöttében és ezután nem gyötri őket kétség. És harcolnak Allah Útján vagyonukkal és testükkel. Ők az őszintén igazak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:15]

Hetedszer: Boldogság az evilágon és a Túlvilágon az emberek és a csoportok javításával, jutalom és a megbecsültség elérése eszközeinek keresése. Allah azt mondja erről:

„Aki jótetteket cselekedett, akár férfi, akár nő és mindeközben hívő, azt a jó étellel fogjuk jutalmazni. És Mi a legjobb tetteik szerint fogjuk jutalmazni őket (a Feltámadás Napján).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:97]

A fentiek csak néhány az iszlám *aqidah* céljai közül. Kérem Allah-ot (Ta'ala), hogy elérhetővé tegye számomra és minden muszlim számára.

¹*Szahíh Muszlim*, 4. kötet, 6441. hadíth.

Minden hála Allahot illeti azért, hogy e könyv eljutott a magyarul beszélő testvérekhez az Ummából. Minden siker Allahtól származik, és minden hiba tőlem vagy a sátántól. Allah bocsásson meg nekem, a szüleimnek és minden muszlimnak.

www.islamhouse.com

WWW.ISLAMHOUSE.COM